PAMPUS

SINDS 1934

KLASSENORGANISATIE

NIEUWS

120 Pampussen bij elkaar

Pampus 2 doet weer mee

VRIJBLIJVEN BIJ DE START

JULI 2019

1934 - 2019 85 PAMPUSKLASSE

HET TREKPAARD VAN MINI.

DE MINI COUNTRYMAN.

De mooiste manier om van A naar B te komen is zonder twijfel over het water. Maar als er dan toch een keer een stuk asfalt overbrugd moet worden, kan dat ook met een stoere MINI.

Deze MINI Countryman, de SUV van MINI, kan zelfs een gemiddeld geremd trekgewicht aan van 1.500 kilo. Genoeg voor bijvoorbeeld een Pampus.

Ontdek de MINI Countryman op MINI.nl.

MINI

Gemiddeld brandstofverbruik van 4,3 t/m 6,6 liter/100 km. CO_2-emissie van 112 t/m 150 g/km. Vanaf € 31.990,- incl. btw, bpm, recyclingbijdrage, leges en kosten rijklaar maken.

Wat een geweldige sfeer!

Het is donderdagmiddag in de week na het jubileum wanneer ik de laatste facturen aan het controleren ben en voor betaling aan onze penningmeester doorstuur. Met gepaste trots kan ik constateren dat het lustrum in zwarte cijfers afgesloten gaat worden en dat de lustrumcommissie zelfs nog een gedeelte van het sponsorgeld van onze jubileum hoofdsponsor MINI aan het Pampusnieuws toe kan wijzen.

Na maanden van voorbereiding viel tijdens viering van het 85 jarig jubileum in Loosdrecht alles op z'n plaats. Een woord van dank aan mijn mede Luco leden, Wilfred, Sabine, Marco, Ko, Lukas en Egbert. Ieder heeft vanuit zijn eigen competentie bijgedragen aan een geweldig evenement. De organisatie heeft veel tijd en energie gekost maar ook veel energie opgeleverd, er is hard gewerkt om dit feest voor u te organiseren en dat hebben wij graag gedaan.

85 jaar en nog springlevend! Thema van het lustrum was integratie, daarmee doelend op de instroom van veel jonge en nieuwe leden. Hiervoor hadden wij een wedstrijdvorm bedacht die gezien de overigens prachtige weersomstandigheden geen doorgang kon vinden. Tijdens het evenement bleek dat het met de integratie wel goed zit, jong en oud weten elkaar prima te vinden. Nieuwe eigenaren en leden worden met open armen binnen de Pampusclub ontvangen en zo moet het ook!

Mooie momenten op de kant

Speciale dank aan Rein de Sauvage; of het nu tijdens het eten was of swingen op de dansvloer, Rein zorgde voor de juiste muziek.

De P 31 die onder oude katoenen zeilen net voor het diner op zaterdagavond de haven binnen kwam varen. Dank aan Henjo Zwering en Rik Jansen; vervlogen tijden kwamen weer even tot leven, een prachtig moment!

Dank aan Sophie van Hoytema die ons zaterdagavond tijdens het diner heeft verrast met haar cabaret, het prachtige Pampuslied, de ode aan Sandra Dijksman en ons Erelid Hans in der Maur.

En dan als kers op de taart tijdens het feest op zaterdagavond was er de DeBasic Bigband met voor het laatst Jan Eringa in hun gelederen. Na bijna 60 jaar wedstrijdzeilen - waarvan bijna 40 jaar in de Pampusklasse - nam Jan geëmotioneerd afscheid van zijn band. Dinsdag na het optreden sprak ik Jan telefonisch en hij vertelde mij dat hij een fantastische avond heeft gehad, de DeBasic heeft alles uit de kast getrokken om hem een passend afscheid te geven.

We kunnen terugkijken op zeven geslaagde wedstrijden, perfect georganiseerd door het WOC van de KWVL. Logistiek klopte het ook allemaal. Het in- en uit takelen van de deelnemende Pampussen was in een vloek en een zucht gebeurd waarvoor dank aan de Havendienst.

Records gebroken

Er zijn tijdens het jubileum records gebroken. Uiteindelijk 122 ingeschreven boten, 365 zeilers zaten aan tafel tijdens het diner op zaterdagavond en nog nooit heeft er een zo'n grote tent op het terrein van de KWVL gestaan. Pos Catering heeft ons alle dagen op een perfecte manier van heerlijke eten en een lekker koel drankje voorzien, het was allemaal dik in orde!

Je bent maar een nummer, je hebt de boot maar tijdelijk in bezit. Dit maakt ons als mens nederig, de Pampusklasse en haar vloot zal ons allen overleven. Laten wij in de tijd die wij in deze prachtige klasse mogen varen vooral genieten en er voor zorgen dat wij aan de toekomstige generaties ons racend cultureel erfgoed op de juiste manier overdragen.

Nieuwe eigenaren en leden worden met open armen binnen de Pampusclub ontvangen

De Pampusklasse is van en voor iedereen die van sportieve strijd op het water houdt en dit wil combineren met gezelligheid op de kant. Geen haat en nijd maar daar waar er om wordt gevraagd elkaar met raad en daad terzijde staan, zoals Sophie van Hoytema het zo mooi omschreef in haar lied " het Pampusgevoel".

Zoals al gememoreerd; het gaat ons als klasse voor de wind, laten wij ons dit allemaal goed realiseren en er gezamenlijk voor zorgen dat wij de wind in de zeilen houden. Als bestuur hebben wij alle vertrouwen in de toekomst van de Pampusklasse.

Peter Hoogendam, Voorzitter

SANDRA DIJKSMAN

SPELEVAREN

De Jardin du Luxembourg is een van de mooiste en grootste parken in het centrum van Parijs met in het midden een 'Grand bassin'; een achthoekige vijver waar je houten modelzeilbootjes kunt huren. Terwijl ik op een mooie voorjaars zondag genoot van de spelevarende families rond de vijver kwam er een houten bootje in Pampuskleuren voorbij zeilen en ging vlak voor mij door de wind. Het lijkt een vertederende kinderhobby maar niets is minder waar, ook volwassenen waren druk in de weer en het deed me denken aan de DragonForce65 manie die tot de Pampusclub is doorgedrongen. Deze nieuwe radiografische hype begon in Friesland, is doorgesijpeld naar Loosdrecht en vandaar zelfs tot onze huiskamer waar de DF65 op zijn standaard braaf staat te wachten naast de fruitschaal totdat hij weer mag varen. En, het moet niet gekker worden, er wordt geoefend in het zwembad dus daar moet ik tegenwoordig ook al op bakboordschepen letten.

De Mini-Kroon Cup (of het rondje Stadsgracht) in Sneek is een van de populaire evenementen die worden georganiseerd waar wel 40 DF's aan mee doen. Dat trekt veel bekijks in de grachten en motorboten wijken er voor uit. Natuurlijk zijn er wedstrijdbepalingen, een wedstrijdleider en een officiële startprocedure. Ook dien je de seinen van de brugwachter te respecteren want bij een tegenligger is de overlevingskans gering. Het handige van die Franse vijver is dat je snel naar de andere kant kunt rennen als je boot er vandoor gaat, om hem daar weer op te vangen. Bij de DF's op open water of kanalen lukt dat niet. Daarom vaart er een rescue team in een rubberboot mee om de ongelukkige draakjes te bevrijden die zich kansloos hebben klemgezeild in een hoek, of muurvast zijn blijven hangen achter een obstakel.

Het parcours is pittig. Bij sommige bruggen moet er worden gekluund. Plat op je buik, boot grijpen, sprinten naar de overkant en weer een snoekduik om je boot te water te laten (er in te smijten), opdrukken en hup aan de knoppen. Je moet dus nog fit zijn ook want snelheid is alles. Het is geen luie bejaardensport en de gemiddelde leeftijd is dan ook van 20 tot 80. Een beetje zoals de Pampusclub, en misschien komt het daardoor dat de DF65 het zo goed doet in onze klasse.

De finish is bij café De Kroon. Safety first, en de deelnemers wordt dan ook op het hart gedrukt om "alvorens café De Kroon na de wedstrijd te betreden schoeisel te controleren op de aanwezigheid van ongerechtigheden en deze te verwijderen. Het is hoogst waarschijnlijk dat je in de hondenpoep gestapt bent."

Bent u al om? Voor het geld hoeft u het niet te laten want een nieuwe DF65 kost minder dan een paar goede zeillaarzen en je houdt er droge voeten bij (zolang je nergens instapt).

WIJ VERWELKOMEN DEZE NIEUWE LEDEN EN DONATEURS

(Na 25 november 2018)

Charles Koek	P2	Frank Vermeulen	P196
Jaap Rofekamp	P33	Willem Elderenbosch	P108
Coen Alewijnse	P432	Gert Pomstra	P314
David de Graaf	P445	Bert de Lange	P170
Jorden Spijker	P445	Leo Hartman	P295
Onne van der Weijde	P188	Wibaut Servaas	P301
Oscar Snijders	P395	Peter Bloemsma	P216
Lex Rijnink	P394	Gigi Rikmans	P230
Ton de Waardt	P348		

COLOFON

Het Pampusnieuws is een uitgave van de Pampusclub.

Circulatie: leden, donateurs, sponsoren, Zeilverenigingen.

Hoofdredactie + kopij:
Sandra Dijksman-van Geenhuizen
E: sandra@dijksman.net
M: 0650611533

Correspondenten:
Marieke Guichard
Bob Heineke
Aai Schaberg
Ard-Jen Spijkervet
Walter van Voorst van Beest
Pampusleden

Coverfoto:
Eize Hoekstra/
Sluitingswedstrijden Sneek

Fotografie:
Eize Hoekstra
Anne Hoogendam
Hertzen Oost
Wietske van Soest
Pampusleden

Advertenties:
Milco Alblas
E: info@pampusclub.nl
M: 06 55980722

Vormgeving:
Tjabien Wissenraet
E: tjabien-w@planet.nl
M: 06-25306139

Druk:
MediaCenter Rotterdam

De uitgever aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor schade als gevolg van niet of onjuiste vermelding van gegevens in dit blad. De uitgever acht zich slechts gehouden tot verbetering in de eerstvolgende editie. Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilmof op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

MINI KROON CUP

SAVE THE DATE

Nederlands Kampioenschap 2019
29 aug. t/m 1 sept. op de Beulakerwijde

Georganiseerd door de Pampusclub in samenwerking met Z.V. Belterwiede. **Locatie:** Waterpark Beulaeke Haven, Veneweg 292, 7946 LX Wanneperveen. Schrijf snel in, het belooft weer een prachtig evenement te worden wat je niet wilt missen. Uitstekende accommodatie met overnachtingsmogelijkheid, grote haven met plek voor moederschepen en volop faciliteiten.

Houdt de digitale Pampusnieuwsbrief in de gaten voor meer informatie.

BOB HEINEKE P387

WEDSTRIJDZEILEN IN LOOSDRECHT

Een pleidooi: het spelletje moet weer terugkomen

Afgelopen jaarwisseling heb ik mezelf toch voorgenomen om minder politiek verantwoorde stukjes te schrijven. Wat schiet dat op? Ik neem een voorbeeld aan mensen die geen blad voor de mond nemen en hun eerlijke mening ventileren. Iemand die dat zijn hele carrière heeft gedaan is Willem Van Hanegem. Hieronder een quote van Willem in een column van november 2018.

> *Wat dat betreft moet ik de jonge trainer Danny Buijs een compliment geven. De Japanner Ritsu Doan deed de afgelopen weken ook veel te veel. Hij wilde de ploeg duidelijk op sleeptouw nemen. Gisteren tegen Heerenveen, die ik overigens reken tot de clubs met de slechtste verdediging van Europa, stond het talent Doan op. Hij was de grote man en maakte een prachtige goal. En ik vond het mooi dat hij na zijn goal naar Buijs liep. Het mooie van Buijs was, ook dit keer had hij na afloop een juiste analyse. Hij sloot zijn ogen niet voor de slechte fase na rust. Dat is de manier om beter te worden. Zoete broodjes bakken doen ze al genoeg in dit land.*

Het is precies wat ik tegenkom met het wedstrijdzeilen op Loosdrecht; wedstrijdleiders die teveel willen en na afloop steevast complimenten krijgen. Kortom ook in Loosdrecht worden er al jaren teveel zoete broodjes gebakken. Het is tijd voor een juiste analyse, en tijd om de ogen niet te sluiten voor een slechte periode wedstrijden op Loosdrecht.

Op een stuiver draaien

Het wedstrijdzeilen op Loosdrecht van de afgelopen jaren zal ik proberen luchtig te beschrijven met een vergelijking. Loosdrecht is een soort kasteel, waarbij wij als zeilers geen flauw benul hebben wat er in de grote woonkamer bij de open haard gebeurt want wij begeven ons alleen maar in het voorhuis. We zeilen geen plassenbanen meer want er mogen geen eilanden in het kruisrak zitten. O jee o jee die vervloekte eilanden, dat is me een euvel wat 'opgelost' is! Want dan zoeken we toch vrij water en gaan we daar zeilen. De 4e en 5e plas kunnen volledig voor waterski-pret en dergelijke worden gebruikt en het strand van de strook kan 50 meter verder de plas in worden gelegd want daar komt de Pampusklasse niet meer. We liggen met het Holland Weekend en het Jubileum met elkaar op een stuiver te draaien, waarbij we meerdere momenten van de wedstrijd drukker zijn met boten ontwijken en hopen op een vleugje vrije wind dan dat we ons volledig kunnen concentreren op het mooiste element van het wedstrijdzeilen: dat waarvoor we uiteindelijk in die boot zitten; de tactiek oftewel het spelletje. De hele plas hadden we tot ons beschikking, de mooiste rakken hadden over de plas gezeild kunnen worden, maar nee 'dat willen de zeilers niet meer'. Ja het spijt me maar dat is absolute bullshit. Dat kan echt van tafel. Sterker nog het belangrijkste spelelement, tactiek, van het zeilen verdwijnt door de korte banen want er blijft geen tactiek meer over door dat korte geneuzel.

Liever twee mooie rakken met lengte dan 3 keer gepriegel

Charme van de Plas

Met het Nieuw Loosdrechtweekend hebben we een heerlijke baan gezeild op zondag met een kruisrak van boei 9 naar boei 6. Dat had ook met het jubileum gekund. De laatste wedstrijd; Marco Bosma gaat het laatste kruisrak als eerste links van Robinson Crusoë en ging van een 4/5e plek naar een ruime 1e plek. DAT IS DE CHARME VAN DE PLAS! Het was voor hem en anderen puur nagenieten op het terras van HWH en hij kreeg de complimenten voor het lef en zijn keuze.

Kwantiteit i.p.v. kwaliteit

Door de manier van wedstrijden organiseren middels een korte up down, wordt het belangrijkste spelelement van het zeilen weggenomen en maakt kwaliteit plaats voor kwantiteit. Het is een ontwikkeling die absoluut niet goed is, persoonlijk vind ik dat een groot kwaliteitsverlies. Het zeilen van een rak wordt bepaald door 1 klein 'shiffie', 1 goed plukje wind hier of daar, daarnaast wordt het nog veel meer close racing waardoor je drukker bezig bent met je boot heel houden. Als een kruisrak wordt bepaald door 1 shift, of wat grotendeels bezeild is of makkelijk te bezeilen is waardoor je als voorste vrij eenvoudig kan verdedigen, dan is het geen leuk zeilen meer. Er moet tactiek in zitten, verdedig je op #2 dan gaat #3 er wel met de buit vandoor en dat heb je veelal bij banen met lengte – dan komt het dus meer aan op echt zeilen; het spelletje; inzicht. En zo kan ik nog tal van redenen noemen waarom die korte up-down wedstrijden ongeschikt zijn.

We zijn drukker met boten ontwijken en hopen op een vleugje vrije wind dan met de tactiek

Weet je wat, ik noem der nog één: up down: baanwijziging? Dat kan niet. Als de wind ongunstig draait, dan kun je met de korte up down geen boeien verleggen want tegen de tijd dat de nummer 1 bij de beneden gate is en de laatste om de bovenboei is kan het comité never nooit de boeien verleggen. Daar is geen tijd voor. Bij plassenbanen kun je eenvoudig met een rubberboot bij een onderton liggen, en de nieuwe baan en de eerste te bezeilen boei aangeven. Easy as that. Up down met lengte, waar ik niks op tegen heb, kun je uiteraard wel de ondergate of bovengate verleggen. Alsnog heb je dan 2 rubberboten nodig, eentje boven en eentje beneden. Bij het voorbeeld hiervoor van de plassenbanen is maar 1 rubberboot nodig. Het is niet lastig. Dit soort dingen zijn er bij mij met de paplepel ingegoten. Ik weet niet beter, dat er mensen zijn die het niet weten maar het wel voor het zeggen hebben is des te frustrerender. Vooruit dan maar, nog één voorbeeld. Met een plassenbaan, kun je vóór de wedstrijden de boeien nog enigszins verleggen. Om op die manier een nog optimaler rak te krijgen. Daarvoor moet een comité ruim anderhalf uur van tevoren het water op en voor het ideale gaan door misschien nog een boei 50 of 75 meter te verslepen. Uiteraard is dit handig om in het palaver te vermelden, maar dat is puur bijzaak. Het gaat overigens veelal om 1 of misschien 2 boeien die wellicht een kleine aanpassing kunnen gebruiken, dat is te overzien. Soms hoeft het helemaal niet.

5 extra boeien?

Die 5 extra boeien zijn ooit bedacht zodat we meerdere opties hadden voor de rakken, zodat we een betere afstemming konden creëren in de lengte van de banen, meer opties: top! Nu is de primaire functie van de helft van de boeien - als we ze al gebruiken - pure horizonvervuiling en een aanlegplek voor een pleziervaartuig. Het is te absurd voor woorden.

11 minuten?

NK Sprint met wedstrijden van 11 minuten, starten en hopen dat je net een beetje vrij er tussendoor rommelt en klaar, er valt voor 95% vast te stellen dat er niks meer te winnen of te verliezen is. Het heeft niets maar dan ook niets met wedstrijdzeilen te maken. (Ik baseer dit op de middagwedstrijden, de ochtendwedstrijden waren veel meer de sprintwedstrijden zoals sprintwedstrijden in mijn optiek bedoeld zijn. In die wedstrijden zat echt nog muziek. Een klein beetje muziek, maar dat is de charme van sprintwedstrijden – daarin ligt dan ook de uitdaging. Potjes van 20/25 min hebben we het dan over). Ik zei dan ook tegen Gert Pauli bij het NK Sprint na een van de middagwedstrijden dat het niks met wedstrijdzeilen te maken had, overigens was dat vlak na de finish nadat ik een eentje gezeild had in de Gold. Bij het Hollandweekend lag ik ook eerste na de bovenboei en mopperde ik ook van me af over de opzet tegen Henk Bergsma. Daarmee hebben we ook gelijk helder dat het resultaat bij mij los staat van de kwaliteit van de wedstrijd op zich. De heren kunnen het verifiëren.

Iets met een gloeilamp

Allereerst, het wiel is al uitgevonden, ene Edison had het gebrek aan zicht in de nachtelijke uren met een gloeilamp vereenvoudigd en o.a. ene Zuckerberg heeft hét social media platform voor alle online vermaak ondertussen ook al uitgerold. Hetzelfde geldt voor het organiseren van wedstrijden. Het is allemaal al lang breed bedacht, geprobeerd en goed- en afgekeurd.

Als pa mij op die manier had opgeleid in de Pampus dan zeilde ik nog steeds geen deuk in een pakje boter

Met het Hollandweekend stonden er niet 3, niet 4 maar 5 wedstrijden geprogrammeerd. Kort, korter, kortst is het motto! Na 3 wedstrijden achter elkaar met te korte rakken gingen we naar de kant. Er stond geen wind meer. Einde van het verhaal, we zitten om 15:00 aan de rosé. Ga nou gewoon eens 2 wedstrijden proberen te zeilen voortaan, lunchpauze en nog 1 of 2 potjes daarna er proberen uit te persen. Meer hoef je niet te doen als comité. Misschien een wedstrijd afkorten bij een bovenboei, that's it. Misschien een wedstrijd afkorten bij een bovenboei, that's it. Als de voorspellingen voor de middag slecht zijn, prima 3 potten achter elkaar. Tuurlijk! Boterhammetje of een bolletje kaas van Pos catering en hollen met die handel.

Nu trokken de zeilers aan het kortste eind want om 15:00: hadden we zon en windkracht 4. Dan hadden we dus op het water moeten zitten. Waar waren we? Op een terras rosé aan het drinken omdat we al 5 uur op het water

Vervolg op volgende pagina

Vervolg Bob Heineke

gespendeerd hadden, wat zeg ik; de Twaalfvoetsjollen bijna 6 uur. "We hebben een jubileum achter de rug, we hebben het geprobeerd maar.." Maar; vooral dat maar. Niks maar, het is niet goed dat er dingen worden bedacht die al tig jaren geleden zijn geprobeerd en zijn afgekeurd; het wiel is al... juist ja. En elkaar een beetje de hand boven het hoofd houden, dat schiet toch niet op. Als pa mij op dezelfde manier had opgeleid 9 jaar lang in de Pampus dan zeilde ik nog steeds geen deuk in een pakje boter.

Met het Nieuw Loosdrechtweekend hebben we een heerlijke baan gezeild met een kruisrak van boei 9 naar boei 6.

Sneek

Geen up-down of inner-outerloop? Jawel met maximaal twee startgroepen en lengte! Lengte in de rakken. Ja, natuurlijk is de lengte afhankelijk van de wind. Maar liever twee mooie rakken met lengte dan 3 keer gepriegel op twee vierkante meter.

Kijk bijvoorbeeld naar Sneek: 1x per jaar zeilen ze inner-outerloop met het Houtevenement.

- "Maar Bob daar hebben ze 4 klassen, geen twee zoals je net zegt"
- Ja, het is ook niet mijn voorkeur maar de 16m²/30m² en regenboog hebben de laatste jaren maar gemiddeld 10 boten per klasse aan de start. De Pampus heeft de laatste jaren +/- 30 boten aan de lijn gehad. Dus door die beperkte deelname van de drie andere startgroepen kan het wel met 4 klassen.
- "Ja, maar dat gaat toch ook door elkaar"
- Ja maar DAAR HEBBEN ZE LENGTE IN DE RAKKEN. Dus dan is moment van ontwijken van zeer beperkte invloed met zo weinig boten in de wedstrijd.. De Pampus kwam dan 10 kwadraten tegen op de inner- of outerloop. Dat is te overzien. Het grootste gedeelte van de wedstrijd heb je geen last van anderen.

Onbegrip

Bij meerdere zeilers, en ook bij meerdere ereleden, is er een totaal onbegrip voor de huidige trend waarin korte wedstrijden geprevaleerd worden boven de plassenbanen. Waarbij kwantiteit is ingeruild voor kwaliteit. Pa zou in zijn goeie tijd nog een stap verder gaan: "door deze manier van wedstrijden organiseren blijven mensen op een gegeven moment weg, dan komen ze niet meer". Ik heb het 'm vaak genoeg horen zeggen.

Vrij water

"Maar Heineke nou zit jij alleen de wedstrijden van andere verenigingen af te kraken." Nou beste lezer, vorig jaar voer ik een Vrijbuiterweekend van 10 uur 's ochtends tot 16:00 's middags zonder pauze in de bloedhitte van 35 graden en variabel 2/3 Bft. Geloof me, dan trek ik mijn giechel ook wel open binnen mijn eigen club. Juist bij de Vrijbuiter, ik wil dat wij het goede voorbeeld blijven geven in die zin. Het Vrijbuiterweekend heeft met gemiddeld 18 klassen ook geen andere keuze dan plassenbanen. De Sneekweek? Ruim 30 klassen: zigzaggen en de boten zoveel mogelijk uit elkaar houden. Veel boten = uit elkaar houden en vrij water creëren voor de zeilers. Dat gaat daar al bijna 85 jaar goed in Sneek.

Iedereen blij

Onderling met elkaar bespreken wat we wel willen als zeilers brengt ons niet verder. Het over te brengen aan de mensen die onze wedstrijden bepalen is het doel, maar daarnaast ook de grote uitdaging. Hoe verwoord je nou een boodschap rekening houdend met de gevoelens/ego en filosofie van de ander? Komt die boodschap nou echt aan, doen ze er wat mee, begrijpen ze het of luisteren ze uit beleefdheid? Het gaat erom, het totaalplaatje te overzien. Dat totaalplaatje, daar was mijn vader altijd van. Hoe beter de wedstrijden zijn, hoe meer deelnemers er komen, en dat wil toch iedereen. Dan organiseer je wedstrijden zoals de zeilers het willen. Als die tevreden zijn is de klus geklaard en dan is iedereen blij.

Met sportieve zeilersgroet, P 387

Pampus 313 omgeturnd van vintage kneus tot een coole Pampus

Pampus 313 maakte een opvallende come-back tijdens het lustrum. Wij vroegen nieuwe eigenaar Marc Blees (Code Zero) wat hij heeft gedaan om de 313, waarop jarenlang intensief gebruik zijn sporen had achtergelaten, weer zo mooi te krijgen.

Pampusnieuws: Wat ziet jouw Pampus er geweldig gaaf uit. Niet te geloven dat dit de oude 313 is. Wat heb je allemaal gedaan tijdens de refit en wie heeft je daarbij geholpen?
Marc: Allereerst hebben we de romp met laser laten meten door het Verbond om te checken of alles klopte. Buiten aanpassen van voorste kuiprand, hoek spiegel en een 2 cm te korte kiel in lengte was alles OK. Steyn van Driessel heeft de boot gestript en weer opgebouwd samen met PP Plevier. Het houtwerk is gedaan door Fred Bulk en het spuiten bij een autospuiter in de buurt.

PN: Ik hoorde dat je de romp eerst zwart had gespoten. Welke kleur heb je uiteindelijk gekozen?
Marc: De ondergrond was eerst antraciet maar het plan was altijd om de boot een speciale kleur grijs te maken met zwarte accenten. De kleur die er nu op zit is Audi RS mat Grijs. Al het beslag is mat zwart poedercoating.

PN: De styling is voor een Pampus verre van traditioneel of zo je wilt gedurfd. Hoe kwam je op dat idee? Wordt dit een nieuwe trend denk je?
Marc: Ik vond het hout te lelijk met alle beschadigingen en reparaties en heb weinig met "lelijke" tradities, vandaar deze combinaties. Als een boot in een perfecte staat is hoort blank gelakt bij de Pampus maar soms kan je niet anders, zie het als cosmetische chirurgie.

PN: Gaan we je vaker zien in de Pampus of was het een lustrum stunt?
Marc: Tijdens een gesprek met Peter Hoogendam over de Code Zero lustrum kleding vroeg hij of ik mee ging doen met het lustrum waarop ik vroeg of er wat te leen of te huur was. Aangezien dat niet het geval was heb ik tijdens dat gesprek de 313 gekocht, ook weer genaamd DUBBEL D zoals mijn Regenboog. Deze keer staat het voor Donald Duck, 313 is namelijk het kenteken van zijn karretje. Ik verkoop hem niet maar ga er een paar leuke series mee zeilen en wie van de familie wil varen die pakt hem maar. Het lustrum was een top weekend met gezellige mensen.

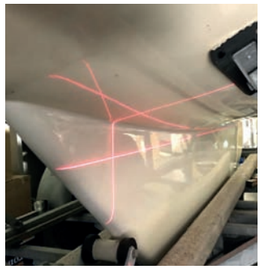

BESTUUR PAMPUSCLUB

Voorzitter
Peter Hoogendam (P 365)
M: 06 53821638
E: voorzitter@pampusclub.nl

Secretaris
Milco Alblas (P 57)
M: 06 55980722
E: info@pampusclub.nl

Penningmeester
Ko Otte (P 402)
M: 06 53 78 84 71
E: penningmeester@pampusclub.nl

Vice-Voorzitter
Marco Bosma (P 449)
M: 06 22823193
E: sponsoring@pampusclub.nl

Webmaster/ICT:
Arjen Kort (P 416)
M: 06 29045529
E: webmaster@pampusclub.nl

Regiocommissaris Loosdrecht
Lukas Arends (P 362)
M: 0620431063
E: arends.lukas@gmail.com

Regiocommissaris Noord
Ard-Jen Spijkervet (P 318)
M: 06 20 40 20 16
E: Ard-Jen.Spijkervet@acco.com

Regiocommissaris Kaag & Braassem
Jan Willem ten Kleij (P 100)
M: 06 53169840
E: jw.tenkley@conductvastgoed.com

Regiocommissaris Reeuwijk
Egbert de Sauvage Nolting (P 10)
M: 06 20 35 67 77
E: e.desauvage@kpnmail.nl

Technische commissie
Hans Beekhoven (P 435) – Voorzitter TC
M: 06 53 94 64 60
E: hans.beekhoven@gmail.com
Jeroen de Groot (P 1)
E: info@jachtbouwdegroot.nl
Gerard Biesot (P 168)
E: gerard.biesot@planet.nl
Bob Heineke (P 387)
E: heinke-in-sydney@hotmail.com

Pampusnieuws
Sandra Dijksman (P 4)
M: 06 50 61 15 33
E: sandra@dijksman.net

Liefkozend geaaid op DE HISWA

HISWA RAI 2019 (6-10 maart) sloot af met 35.029 bezoekers en een 'positief gevoel over het aantrekken van de verkoop'. De jubilerende Pampusklasse was ook vertegenwoordigd en vele bezoekers kwamen informeren, en oriënteren, waaronder zeker ook zeilers met aanschafplannen (in het verschiet).

De stands van de opgetuigde wedstrijdjachten waren makkelijk te vinden. Naast elkaar lagen o.a. Regenboog, FD, en 16m² en op een mooie zichtplek naast Scherpel stond de Gravin van Narding P 365. Tot in de puntjes verzorgd, gepoetst en gestyled met mooie details zoals een roze roerblad en een meerkleurig handvat op de joystick. Het was een professionele presentatie voorzien van grote Pampusbanieren met informatie en sponsorvermelding en zelfs een in Code Zero lustrumoutfit gestylde etalagepop.

Het stand-team Paul Mönking en Gijs Maks lieten weten "nog nooit zoveel complimenten over een Gravin te hebben ontvangen, en zelden of nooit was een Gravin zo vaak in volle bewondering liefkozend geaaid!" Ook de oud-eigenaar van de Gravin kwam nog een kijkje nemen bij zijn oude gratie. Het bezoek was op sommige uren matig maar de drukkere momenten maakten dit weer goed. Het was absoluut waardevol om ons Pampus gezicht te laten zien. Het Hiswa stand team bestond verder uit o.a. Lukas Arends, Peter Hoogendam, Froukje en Sabine Romkes, Bob Louet Feisser, en Wifred Stutterheim. Veel dank aan onze Pampusvrienden die deze gelikte promotie hebben gerealiseerd en die tijd hebben vrijgemaakt om de klasse te promoten.

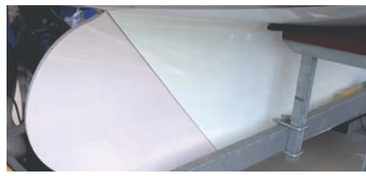

JEROEN DE GROOT en ABELE DE JONG prolongeren titel **NK Sprint**

Op de 's-Gravenbroekse plas te Reeuwijk hebben Jeroen en Abele (P 1) hun NK titel met succes verdedigd (46 punten). Zij bleven Mark Neeleman en Thom van der Pol (P 111, 40 punten) 4 punten voor. Het brons was voor Marco Bosma en Auke Veenstra (P.449, 51 punten). Winnaars in de Silverfleet waren Hans van Drunen en Bert de Lange (P 170, 52 punten), gevolgd door Hans van Stekelenborg en Sander Benschop (P 6, 57 punten) en Egbert de Sauvage en Bert Welkers(P10, 59 punten). Er waren 20 deelnemers totaal.

De eerste dag, 18 mei, begon met uitstel, geen wind. Dit werd door de organisatie creatief opgevangen door een sloepentocht over de mooie Reeuwijkse plassen te organiseren. Voor velen een eyeopener om te zien hoe groot dit gebied is en hoeveel plassen er zijn. 's Middags konden de wedstrijden van start. Er zijn in totaal 15 wedstrijden gezeild, in twee dagen, met 1 aftrek. Dit NK was tot op het laatst een fikse strijd en heel spannend, want het bleef per wedstrijd stuivertje wisselen aan de top. Sommige banen waren extreem kort met wedstrijden van 11 minuten waarbij dus alles van de start afhangt en het mini-sprintwedstrijden waren. Goed opletten voor de toeschouwers want voor je het wist waren ze al weer gefinished. Vanaf het drukke terras van de Roei- en Zeil was de finale goed te volgen.

Het walprogramma was dik voor elkaar. Het traileren verliep georganiseerd en zaterdag was er een heerlijk authentiek Indisch buffet op de Roei- en Zeil. De wedstrijdleiding was in goede handen van Geert Geelkerken met zijn team op de Bollebok en op de wal had Hanny een dagtaak om de resultaten razendsnel te verwerken met zoveel starts. De feestelijke prijsuitreiking stond natuurlijk in het teken van de blauwe wimpel, die de kampioenen werd omgehangen door voorzitter Peter Hoogendam. Dat de deelnemers in Gouda waren was niet te missen, want behalve mooie prijzen waren er Goudse kazen en kaasschaven te verdienen.

Abele de Jong en Jeroen de Groot

Mark en Marceline Neeleman, Thom v.d. Pol

Marco Bosma, Auke de Vries

Bert de Lange, Egbert, Hans van Drunen

Sander Benschop, Egbert, Hans v. Stekelenborg

Plopperdeplop! GOUDSE ZEILWEEK WERD GOUDSE ZEILDAG

Het weer voor zaterdag 8 juni zag er op voorhand al bar en boos uit. Er was heel veel wind voorspeld. Normaal gesproken is het de moeite waard om het op de dag zelf nog even aan te kijken, maar gezien de overduidelijke voorspellingen koos het comité ervoor al op vrijdag deze beslissing te nemen. Op zondag kon wel een mooie zeildag gemaakt worden met drie starts. Egbert de Sauvage en Hans Kreisel (P 10) wonnen met twee eentjes en 5 punten, gevolgd door Mark en Marceline Neeleman (P 111) met 8 punten en Hans van Stekelenborg en Sander van Benschop (P 6) met 9 punten. Zoals altijd zorgde Egbert bij de prijsuitreiking weer voor een hilarische verkleedpartij. Onder muzikale begeleiding maakte hij als kabouter Plop zijn entree met bijbehorend kabouterdansje en conference. Na de prijzen volgden de nodige biertjes en na een kort maar geslaagd evenement konden alle Ploppertjes lekker naar 'Kabouterdromenland'.
Foto's: Paul van Hooft, Wouter van Catz.

SANDER JORISSEN *EN* WANDA MEIJST

WINNAARS OPENINGSWEDSTRIJDEN

Een mooie start van het seizoen voor Sander en Wanda (442) die met een score van 1,2,6 en totaal 9 punten concurrenten Gert Paul en Cor-Jan Schouten met 1 punt konden aftroeven. Derde werden M&M Neeleman P 111 met 15 punten, 4e Jan Deen en Sander Oost P 306 met 16 punten en 5e Tom Otte en Marlies Oost P 393 met 22 punten. Namen die we in de loop van het seizoen veelvuldig tegen zouden komen in de uitslagen.

Er stonden 25 deelnemers op de lijst waarvan er 10 niet één keer aan de start verscheen. Het weer zal er debet aan zijn geweest. Op de foto's is te zien dat er veel wind is en de temperatuur van het water op 27 en 28 april laat zich raden. Een bizar contrast met 2018, toen waren er tropische omstandigheden op het Sneekermeer met temperaturen van 25+ graden op beide dagen.

Tom Otte, Marlies Oost

Peter Hoogendam en Sabine Romkes

Harry Kort, Dirk v.d. Zee

Cees van Grieken, Thijs Kort

Thuiskomen bij It Foarûnder

It Foarûnder onderscheidt zich door de gezellige, ongedwongen sfeer, die mede bepaald wordt door de familie Vellinga en hun enthousiaste team. Het is een plek waar je elkaar ontmoet en waar je je vrienden of familie mee naar toe neemt. Vanaf de drie ruime terrassen met een prachtig uitzicht over het Sneekermeer kunt u aanschuiven voor een kop koffie, een lekkere lunch, borrel of diner. Ook de kids kunnen zich prima uitleven in de bijbehorende speeltuin en kunnen een heerlijk ijsje halen in de snackbar!

Uw event bij It Foarûnder

Naast een borrel, lunch of diner kunnen wij zowel klein als grootschalige evenementen voor u organiseren. Door de speelse indeling van ons bedrijf kunnen wij gemakkelijk onze ruimtes aanpassen. De ruimtes zijn geschikt voor vergaderingen, presentaties, brainstormsessies, congressen, netwerkborrels, relatie dagen, workshops, bedrijfsuitjes of familie- feestjes.
Klaar om uw evenement met ons te plannen en nieuwsgierig naar de mogelijkheden? Loop gerust even binnen en vraag naar Yodi Vellinga. Of stuur uw mail naar info@starteiland.com en ontdek hoe uw "Foarûnder event" er uit kan zien.

IT FOARUNDER FOARUNDER_STARTEILAND

April - vrijdag t/m zondag vanaf 10:00 uur
Mei - woensdag t/m zondag vanaf 10:00 uur
Juni t/m aug - maandag t/m zondag vanaf 10:00 uur
september - woensdag t/m zondag vanaf 10:00 uur
Oktober - vrijdag t/m zondag vanaf 10:00 uur

Kolmarslan 1 8626 GH Offingawier - info@starteiland.com - 0515 416712

Uitslag

1	430	Gert Pauli, Corjan Schouten
2	357	Paul Bournas, Steyn van Driessel
3	393	Tom Otte, Marlies Oost
4	306	Jan Deen, Sander Oost
5	6	Hans v. Stekelenborg, Sander Benschop

TEAM PAULI/SCHOUTEN wint Houtevenement

Het 30e Houtevenement (25-26 mei) werd gekenmerkt door veel wind en een groot veld van 30 Pampussen. Het was knetterhard werken aan boord, de fokkenisten hingen diep door het koude water. In de laatste wedstrijd hield zelfs de helft van de deelnemers het voor gezien, daarbij de eer latend aan de die-hards om de boten over de plas te jagen. Gert Pauli en Cor-Jan Schouten (P 430) bleven na 4 wedstrijden Paul Bournas en Steyn van Driessel (P 357) voor. Tom Otte en Marlies Oost (P 393) werden derde. Voor Sander Jorissen en Wanda Meijst was het jammer dat er geen aftrek was. Door een OCS vielen ze buiten de prijzen maar zetten een mooie serie met 2-1-1-ocs neer. Het was super fotogeniek weer, en dat is te zien aan te spetterende actiefoto's waarbij fotograaf Eize Hoekstra zich helemaal kon uitleven.

PEGA onderscheiden door kwaliteit
TOPKLASSE IN BOOTTRAILERS

Daarom PEGA

De PEGA boottrailer staat garant voor vele jaren rijplezier.
Het basisconcept van alle PEGA boottrailers bestaat uit een degelijk chassis zodat u ook onder extreme omstandigheden op uw boottrailer kunt vertrouwen.
Het robuuste chassis levert u de uitstekende wegligging en lange levensduur waar de PEGA boottrailer bekend om staat.

kijk voor alle informatie op www.pegabv.nl

- **Betrouwbaar**
- **Toonaangevende marktleider**
- **Hoogwaardige trailers**
- **Breed assortiment, uw wens staat centraal**
- **Efficiënte en verantwoorde productieprocessen**
- **Landelijk dealernetwerk met hoge service**
- **Innovatief**

PEGA Middelweg 5 - 2992 SP Barendrecht - T 0180 615380 - info@pegabv.nl

Een wereld aan ervaring en know-how
Eigen productie in moderne zeilmakerij
Persoonlijke aandacht en perfecte service

UK DEVRIES SAILS
SINDS 1850 LEVEN WE VAN DE WIND
MAKKUM 0515 231 738 info@uk-devriessails.nl
www.uk-devriessails.nl

Vrijheid watersport

Oud Loosdrechtsedijk 190
1231 NG Loosdrecht
Tel 035 - 58 210 86

www.vrijheidwatersport.nl
info@vrijheidwatersport.nl

follow us on twitter
Find us on Facebook

BEDRIJFSBEZOEK
PAUL DIJKSTRA COMPOSITES

Traditioneel bezoekt de Pampusclub Noord in de 'winter' een bedrijf dat is gerelateerd aan de watersport maar waar niet elke Pampuszeiler bekend mee is. Op 9 maart waren we te gast bij Paul Dijkstra (zoon van Dieuwe Dijkstra P 187) en zijn vrouw Marieke die samen het bedrijf PD Composites bestieren.

Bij aankomst in de enorme hal, gelegen aan het Prinses Margrietkanaal, stond de koffie voor ons klaar en natuurlijk mocht de oranjekoek niet ontbreken. Paul begon zijn verhaal met de opmerking dat hij niet zo'n goede spreker was om vervolgens anderhalf uur lang zeer gepassioneerd te spreken over wat hun bedrijf fabriceert en zo uniek maakt. Kortom; een fantastisch verhaal.
Paul is begonnen bij De Jong Jachtwerf in Joure en kwam er al snel achter dat hij meer kon doen met 2K producten. Na diverse omzwervingen bij bedrijven die gespecialiseerd zijn in het verwerken van composiet (2 componenten materialen) werd het tijd om voor zichzelf te beginnen.
Het begon eerst met een carbon zwemtrap, een giek, een mast en al snel werd zijn kunde en vakmanschap opgemerkt in de markt. Voor gerenommeerde bedrijven is hij inmiddels dé specialist in het bouwen van onderdelen voor 'miljoenenjachten' zoals radarbogen en andere toebehoren. Hij mag hier echter niks over publiceren omdat het geheim moet blijven op last van de opdrachtgever. We kunnen dus wel stellen dat we een zeer exclusieve rondleiding hebben gekregen.

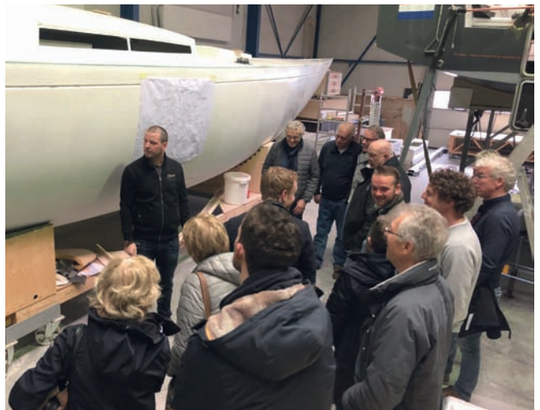

Inmiddels maken ze bij PD Composites volledige rompen die de hele wereld over gaan. Om dit te bewerkstelligen hebben ze een aantal jaren geleden een CSC-frees aangeschaft waarmee ze computergestuurd alle mallen kunnen uitsnijden. Deze mallen dienen als basis voor het eindproduct. Op deze manier kan er efficiënter, nauwkeuriger en groter worden gebouwd. Het bedrijf zit dus in de lift en ze zijn continu op zoek naar kundige medewerkers.

Nadat Ard-Jen Paul en Marieke nogmaals bedankt heeft voor de gastvrijheid vertrok de groep naar huize Oost om de dag met een borrel af te sluiten. De conditie van menigeen werd getest op de diverse trappen die ons naar de hoogste etage leidden alwaar er heerlijke hapjes en (koude) verfrissende drankjes klaar stonden.
Ik wil namens alle aanwezigen op de rondleiding en borrel Paul, Marieke, Hertzen en Jacqueline nogmaals bedanken voor de gastvrijheid. Het was een mooie dag!

Arjen Kort P 416

vlnr. Ard-Jen Spijkervet, Pieter Boelsma, Gert Lamme, Jeroen de Groot en Abele de Jong (Chantal Bruinsma Photography)

Bloemen EN Beerenburg VOOR PAMPUS BOUWERS

Op zaterdag 9 februari organiseerde de Pampusclub een speciale bijeenkomst op Boot Holland, waar Pampus 1 en Pampus 364 opgepoetst stonden te glimmen. Voor Ate was het de 9e achtereenvolgende keer als mede-organisator van de Pampus promotie in het Noorden. Op zijn initiatief, werd het 85-jarig bestaan van de klasse gevierd door de bouwers eens goed in het zonnetje te zetten. Egbert de Sauvage vertelde de aanwezigen inspirerend over de Pampusclub en de sfeer in de klassse: competitief zeilen en veel gezelligheid voor en na de wedstrijden, waardoor het een hechte klasse is.

Daarna ging spotlight op de vier botenbouwers: Pieter Boelsma, Gert Lamme, Abele de Jong en Jeroen de Groot. Regiocommissaris Ard-Jen Spijkervet sprak ze toe en memoreerde dat bij deze bouwers gezamenlijk meer dan 100 nieuwe Pampussen van stapel liepen in de loop der jaren. Piet Boelsma bouwde in Sneek 14 nieuwe Pampussen. De Jong in Joure 12. Bij bootbouwerij Vrijheid van Lamme in Loosdrecht werden 65 nieuwe Pampusjachten gemaakt. Daarnaast verrichten ze onderhoud en reparatie, en werden tientallen Pampussen gered en gerestaureerd. Geen Pampussen zonder bouwers, en als dank voor hun onmisbare inzet, toewijding en vakmanschap ontvingen zij een bloemenhulde en een fles Beerenburg. Daarna bleven veel Pampusvrienden op de stand hangen voor een gezellige borrel.

OTTE EN OOST PAKKEN HUN KANS BIJ ZOMERWEDSTRIJDEN

De zomerwedstrijden op 22 en 23 juni vielen direct na het weekend van het onvergetelijke lustrum. De Pampus had ik op zondagmiddag in Loosdrecht achter de auto gehangen en Harry en Ankie mochten de boot maandag terug varen richting het Sneekermeer. Geen straf met zulk fantastisch weer.

Op vrijdagavond werd de verjaardag van Henk Greydanus gevierd en het kwam vele Pampuszeilers dan ook niet verkeerd uit dat zaterdag begon met uitstel. Door gebrek aan wind werden we genoodzaakt enkele uren op de wal te wachten. Rond half 4 konden we eindelijk van start, maar dan moet je dat ook wel doen! 15 seconden achter de rest van het veld wist de 416 de lijn ook te passeren.....in ieder geval geen OCS! Wat er zich voorin heeft afgespeeld kan ik alleen herleiden uit de uitslag en wij wisten ons nog op te werken naar plek 6.

Zondag kenmerkte zich door weinig wind en veel draaiingen. Het was een uitdaging voor het comité en de zeilers. De eerste race op zondag werd gewonnen door Denny en Jaap Rofekamp. Zij waren direct uit de start vertrokken en stonden de kop niet meer af. De tweede wedstrijd kwamen wij nog als tweede aan bij de bovenboei maar wisten dit niet vast te houden. Tom en Marlies gaven gas en wonnen deze wedstrijd. Steven en Marcel hadden goed naar Pieter Boelsma geluisterd "d'r voor en d'r boven" en lieten ons niet meer gaan.

Arjen Kort P 416

Einduitslag
1. Tom Otte en Marlies Oost (P.393)
2. Steven van der Zee en Marcel de Vries (P.382)
3. Arjen en Harry Kort (P.416)

THE GOOD SAILOR GETS THE LUCKY WINDSHIFTS

Traditioneel op Hemelvaartsdag begon de vierdaagse Kleine Sneekweek, een van de mooiste zeilevenementen in Sneek met een gelijk aantal wedstrijden als de 'grote' Sneekweek. Dit jaar deden er 17 klassen mee aan het evenement en in de Pampus wisten 25 zeilers de weg naar het Sneekermeer te vinden. Dit waren er iets minder dan in voorgaande jaren en ook het Houtevenement in het weekend voorafgaand aan dit evenement was beter bezocht.

Een tandje meer scherpte tijdens de wedstrijd is beter dan achteraf de zaken te moeten herstellen

De donderdag was een mooie dag met een stevige zuidwesten wind. De openingsrace kende dan ook enige aanvaringen en uitvallers. Waarbij zelfs cracks en topfavorieten als Jan Deen en Sander Oost met hun boot wel heel diep gingen. Ook ondergetekende heeft helaas een eerste aanvaring door eigen schuld moeten meemaken. Als je daarna de schade ziet, voel je de pijn van de boot en eigenaar. Nogmaals een dikke sorry Harm. Ook is het weer een reminder aan iedereen, dat het beter is om een tandje meer scherpte en energie tijdens de wedstrijd in te zetten, dan achteraf de zaken te moeten herstellen. De vrijdag was een mooie dag met twee reguliere wedstrijden, waarbij de top posities zich begonnen af te tekenen. Zaterdag was een dag met mooi weer maar weinig wind. Er kon uiteindelijk maar één wedstrijd gevaren worden, waarbij weer werd bewezen, dat "the good sailor gets the lucky windshifts". Op zondag waren het Caribische omstandigheden, hoge temperaturen met een prachtige stevige bries, kortom champagne-sailing. Een heerlijke afsluiting van een mooi evenement, waar voor iedere zeiler alle omstandigheden geboden werden.

Het resultaat was een nummer 1 voor Jeroen de Groot zeilende met Bram Pasma in de 85-jarige Pampus 1. Samen wisten zij alle 5 eerste plaatsen te beleggen en daarmee waren ze dit evenement onverslaanbaar. De plaatsen 2 en 3 werden ingenomen door respectievelijk Tom Otte met z'n nieuwe vaste bemanning Marlies Oost en Peter Hoogendam zeilende met Sabine Romkes.

Ard-Jen Spijkervet P318

Rob over Coen

IK EN MIJN FOKKENMAAT

Naam: Rob de Bruin
Leeftijd: 59 jaar
Boot: Pampus 432, Halfje Bruin genaamd.
Rol aan boord: Stuurman
Zeilen al 10 jaar samen

Hoe ben je in de Pampus terechtgekomen?
Ik ben in de Pampus terecht gekomen via mijn vader, hij wilde ooit zelf een Pampus bouwen, nadat hij al voor mij een Piraatje en voor zichzelf een Schakel had gebouwd. Maar door gezondheidsproblemen is het er nooit van gekomen. Na mijn studie stelde ik voor samen een Pampus te kopen, wat hij afwees. Tot hij mij belde dat Pampus 350 te koop was en dat dit een goede boot was. Zonder enig overleg deed ie een bod. Ik schrok me dood, had namelijk daar geen geld voor klaarliggen, maar ja deal is deal, dus ik ging Pampus varen en mijn vader deed al het onderhoud thuis in de garage.

Het leuke van samen zeilen in de Pampus is:
Het leuke van Pampuszeilen met Coen is dat we ons tijdens de wedstrijd volledig inzetten. Na de finish hebben we samen altijd een uitermate gezellige derde helft.

Onze zeilrelatie kenmerkt zich door:
Dat wij er alle twee er echt voor gaan! En dat wij een goede vriendschap hebben op het water en aan de wal.

Wij vullen elkaar aan op de volgende manier:
Wij vullen elkaar aan doordat Coen veel rustiger van aard is dan ik, waardoor hij mij af en toe laat dimmen aan boord. Omgekeerd moet ik Coen soms wel scherp houden, blijven gaan tot het gaatje.

Wat zou je veranderen als je een dag bemanning was:
Dan zou ik als bemanning de volledige tactiek tijdens de wedstrijd op mij nemen, dat ligt wel aan mijn aard.

Ons hoogtepunt samen tot nu toe was:
Ons hoogtepunt tot nu toe is het laatste NK op de Braassem. We zaten in de top tien, helaas sloeg ik toen de laatste wedstrijd over boord, het was ons beste NK tot nu toe.

Onze sportieve ambities en doelstelling voor aankomend seizoen zijn:
Met onze sportieve ambitie en doelstelling voor komend jaar zijn we druk bezig; meer zeiluren maken en veel naar de sportschool gaan om de core in topconditie te houden en om dit jaar weer een top tien notering op het NK Beulaker te bereiken.

IK EN MIJN STUURMAN

Naam: Coen Alewijnse
Leeftijd: 53
Boot: P 432 Halfje Bruin
Rol aan boord: bemanning
Zeilen al samen sinds: volgens mij 2008 of zo

Hoe ben je in de Pampus terechtgekomen?
Rob was mijn buurman op de Lomanstraat in Amsterdam. Tijdens een van de straatborrels vertelde hij dat hij een zeiler was. Ik kom uit een zeilfamilie en gaf aan dat als hij nog eens een invaller nodig had ik graag aan boord stapte. Rob's vorige bemanning Eymert stopte er mee en sindsdien varen wij samen.

Het leuke van samen zeilen in de Pampus is:
Aan boord van een boot kom ik altijd onmiddellijk tot rust. Lekker in de natuur; zon, water en wind. Heerlijk.

Onze zeilrelatie kenmerkt zich door:
Inmiddels zou ik zeggen dat er sprake is van vriendschap. En, nog veel belangrijker; naast zeilen vinden we allebei de gezelligheid erg belangrijk. Vandaar de jaarlijkse deelname aan de Sneekweek en met name ook het avondprogramma in de tent. Helaas moet ik dit jaar afhaken. Dat wij er alle twee er echt voor gaan! En dat wij een goede vriendschap hebben op het water en aan de wal.

Wij vullen elkaar aan op de volgende manier:
Ik denk dat ik rust breng aan boord. Rob kan naarmate we verder naar voren varen nog weleens wat zenuwachtig worden. Ik heb niet zo'n groot ego en een flink incasseringvermogen dat gooit wat spreekwoordelijke olie op de golven.

Wat zou je veranderen als je een dag bemanning was:
Ik zou de hangbanden verstellen want ik heb volgens mij langere benen dan Rob.

Ons hoogtepunt samen tot nu toe was:
De schuimparty tijdens de Sneekweek van 2009 tot en met 2017.

Onze sportieve ambities en doelstelling voor aankomend seizoen zijn:
NK 2019 Beulaker, tenminste top 10.

Coen over Rob

HET 17e PAMPUSLUSTRUM BREEKT ALLE RECORDS

"Eén groot zeilfestijn", zo kopte de Gooi- en Eemlander op maandag 17 juni. En dat vatte alles eigenlijk al samen. De verwachtingen voor het 85-jarig bestaan waren hooggespannen, maar zijn dubbel en dwars waargemaakt.

Het was een drukte van jewelste bij de KWVL waar echt alles in het werk werd gesteld om de zeilers te accommoderen. Er waren tientallen palen geslagen voor provisorische boxen, het kranen en afvoeren van de trailers door de havenmedewerkers verliep strak als een militaire operatie, Pos catering en bediening zorgden voor veel, snel en lekker met een glimlach. De Lustrumcommissie was alle dagen duidelijk herkenbaar in vrolijke driekleur, een team doeners stond klaar voor de vele hand- en spandiensten en de wedstrijdleiding haalde met grote behendigheid het beste uit soms te weinig wind.

De zeilers kwamen echt uit alle windstreken en veel nummers waren in geen jaren meer op het wedstrijdwater gezien. Nooit eerder heeft een Nederlandse eenheidsklasse zoveel boten (119) aan de start(s) gehad. De haven lag tjokvol met Pampussen, moederschepen en volgboten. De ereplek vooraan was voor de nummers 1 t/m 10, met een toepasselijk RIP-monumentje voor P 7. Op donderdagavond waren de meeste deelnemers al binnen om zich aan te melden en een goedgevulde goodiebag in ontvangst te nemen met o.a. een gepersonaliseerde Code Zero Polo voor stuurman en bemanning. Peter Hoogendam verzorgde de kick off en de borrel kon beginnen.

Pampus Vrijmibo

Op vrijdag, na enig wachten, konden er twee wedstrijden worden gevaren. Daarna was het windstil. Vanaf de derde tot de eerste plas lag Loosdrecht vol met Pampus-sleepjes. Alle boten tegelijk de haven in; het kon gewoon. De beoogde familiewedstrijd sneuvelde helaas maar het was erg gezellig dat er veel familie op het evenement was afgekomen, dus dat doel was bereikt. Op het Happy Hour was de KWVL de hot spot van Nederland, daar kon geen Vrijmibo tegenop. Iedereen kwam tijd tekort om bij te praten. Als intermezzo werden de deelnemers door de zwaar bepruikte 'Tantes Deviantes' onthaald op een doldwaas Pampussprookje waarin de fine fleur van Pampusland figureerde.

Zaterdag walfeest

Zaterdag speelde de draaiende wind het comité en de deelnemers parten. De wind veranderde zo drastisch dat er een race moest worden afgeschoten. Uiteindelijk konden er twee wedstrijden worden gerealiseerd. De bemanningen-ruilwedstrijd moest ook geschrapt worden omdat er tijd nodig was om met zijn allen het water op te gaan voor de drone foto's. Je kon bijna over de Pampusdekken van de KWVL naar de overkant lopen. Aan het eind van de middag was de opgebouwde spanning voor de feestavond voelbaar. Het werd stil in de haven, de douches maakten overuren en om zes uur stroomde het terrein vol met feestgangers. De tent was gigantisch (ook een record) en dat schept gigantische verwachtingen. Geen probleem voor de lustrumcommissie. Aan de lange tafels 380 man, klaar om het dak eraf te laten gaan. Voor iedereen een eigen servetring met zeilnummer. De Bigband DeBasic met 23 muzikanten stond opgesteld en zette meteen sfeer neer, terwijl de Witte Brigade in formatie de halve kreeften binnendroeg.

Het Pampusgevoel

Peter Hoogendam opende de avond en na het glas te heffen met alle Pampus vrienden en vriendinnen barstte de party los. Het was erg knap van Sophie van Hoytema dat zij met haar cabaret de vrolijke massa stil kreeg. Het praten maakte plaats voor de lach. Met vader Nanne aan de piano raakte Sophie de juiste snaar, en dat kan ook haast niet anders als je bijna 20 jaar een Pampus (252) in de familie hebt gehad. Het 'Pampusgevoel' weerklonk uit 380 kelen. Ook het 'Rat-Pack' nummer van de (oud)voorzitters voor uw Pampusnieuws hoofdredacteur was briljant.

Voor Hans in der Maur had Sophie een speciale song (Utrechs jochie). Het onlangs benoemde Erelid kreeg bijbehorende de versierselen uitgereikt. Op verzoek van het bestuur werd deze eervolle taak verricht door kleinzonen Teun en George in aanwezigheid van de hele zeilfamilie In der Maur. Hans, die zoals bekend niet om een woordje verlegen zit, was er bijna stil van.

Voor Jan Eringa was dit zijn laatste optreden met DeBasic en daar werd natuurlijk bij stilgestaan. Een daverend applaus viel Jan ten deel. Daar stond hij dan, de kleine man die harder blaast dan windkracht 5.

Na de succesvolle veiling kon DeBasic helemaal los gaan met twee spetterende zangeressen, Anne van Arem en Janneke Brakels, in de hoofdrol. De uit-gelaten menigte werd verder opgezweept door DJ Rein die de dansvloer vol hield. Wie liever zijn horizon wilde verbreden kon zich terugtrekken met Irish Coffee op het terras en zo verliep de avond in een opperbeste stemming.

Eindstrijd

Op zondag ging het startschema volgens plan en konden alle drie races worden gezeild. Het zou voor de symboliek mooi zijn geweest als Pampus 1 als winnaar uit de bus was gekomen maar de buit ging naar Hidde Jan Haven en Don van Arem P 297 met 9 punten, gevolgd door Jeroen de Groot en Abele de Jong P 1 met 12 punten). Derde waren Jan Deen en Sander Oost P 306, Vierde Paul Bournas en Thomas v/d Wijngaard P 357, en vijfde Mark en Marcelien Neeleman P 111. Zij kregen een Delftsblauw Pampus Jubileumbord, daarnaast werden er gelegenheidsprijzen uitgereikt door het klassement heen. Omdat Hidde-Jan zichzelf uitsloot van de door zijn werkgever MINI geschonken hoofdprijs gaf hij de te gekke opvouwbare kano aan lustrumstunter Henjo Zwering.

De Pampusclub kan terugkijken op een superlustrum. Bijna onwerkelijk hoe leuk/mooi en hoeveel lieve mensen. Hulde voor Peter, Wilfred, Marco, Sabine, Lukas en Egbert die dit zonder bombarie mogelijk maakten. Laat het bouwen van een feestje maar aan ze over. (Kijk maar naar de foto's en de video).

Zo vlug als MAASwater

Een mooie aftrap van het lustrum op donderdagavond was de festiviteit van Hans van Drunen en Bert de Lange die onder grote belangstelling Pampus 170 officieel te water lieten. De champagnekurken plopten en er werd een toast uitgebracht op een behouden vaart. Pampusnieuws wist de mannen te strikken voor een openhartig interview.

PN: Wat was de kern van jullie beslissing om dit te doen?
Hans: "Gewoon: 1,2, 3 in godsnaam!"
PN: Hoe lang varen jullie al samen?
Hans en Bert: "Wij varen eigenlijk in de boot tegen elkaar."
PN: Leg eens uit?
Hans: "We zeilden dus altijd al tegen elkaar in de Regenboog, en nu zeilen we voor het eerst samen in één boot en nu gaat dat ook weer tegen elkaar. (instemmend geknik van Bert). De resultaten vallen nog een beetje tegen maar wij hebben potentie om heel ver te komen."
PN: Van wie is de boot?
Hans: "Hij heeft thuis verteld dat ik hem heb gekocht en ik heb thuis verteld dat hij hem heeft gekocht en dat gaat al een tijd goed. Inmiddels zit er ook een gat in de boot maar dat is aan zijn kant." Beiden vinden het heel gezellig in de Pampusklasse. Hans had hiervoor al een paar jaar met veel plezier met Steyn van Driessel gevaren in P 356.
PN: Is het Regenboogzeilen hiermee exit?
Bert: "Helemaal niet. Ik blijf varen in Regenboog 151 en Hans in de 17. Volgende week zitten we weer op het klassenevenement in Grou."
Hans: "Wij zien het niet als een overstap. Tegenwoordig, als je Regenboog vaart, dan hoor je er een Pampus bij te hebben, dat is nu weer het nieuwste."
PN: Als een soort bijboot dus?
Hans: "Ja, zoiets. Vandaar dat we hem ook gekopieerd hebben van de Regenboog 17; hij ziet er precies eender uit. De Regenboog heet De Maas, die is gebouwd in 1917 voor KR&ZV de Maas in Rotterdam. De Pampus heeft nummer 170. Daar hebben we 17.0 van gemaakt en hem De Oude Maas genoemd." Hans woont toevallig ook aan de Oude Maas.
Beiden: "En nu zijn we nog op zoek naar een Laser of zo of een 49er die we de nieuwe Maas kunnen noemen."

EENMAAL, ANDERMAAL....

Voor de Pampusclub veilde Wilfred Stutterheim bijna 6000 Euro bij elkaar. Hij deed dat op zijn eigen onnavolgbare wijze met een kwinkslag en een grap, maar met één ding voor ogen: een zo groot mogelijke opbrengst. Veel mooie items vonden gretig aftrek. Fokken van UK Sails en Molenaar, een spannende Mini Race Experience, zeilen met Quantum Racing/Code Zero, een mast van De Groot, een giek, vakantiehuizen. Veilingmeester Stut veilde zonder enige gêne alles met een vaartje. Onpartijdig en met gezag zoals het een goed veilingmeester betaamt.

Verkocht....
Blij was Boele Staal met het Pampusmodel dat hij als verrassing van zijn Ingrid kreeg. "Wat een ongelooflijke lieve vrouw heb ik toch", sprak hij met de mini Pampus in zijn handen.

Vijf keer is SCHEEPSRECHT

Terwijl de aanwezigen nog maar net bekomen waren van de feestelijke doop van Pampus 170 was er een volgende primeur. Pampus 5, onlangs weer tevoorschijn gekomen na een uitgebreide zoektocht, had een nieuwe eigenaar gevonden in Willem Dercksen. Luid instemmend applaus. Zonder dat iemand wist dat de 5 in de hoofdrol zou komen stond het schip prominent op de trailer achter de MINI Countryman op het grasveld. Onder grote belangstelling ging het dekzeil van de 5 er meteen af en de boot werd door vele nieuwsgierigen uitgebreid bekeken. Het wordt de vijfde Pampus voor Willem. De illustere rij omvat P 291, P 44, P 36, en P 205. "Een kadootje van Marijke", verklaarde Willem en ik zag menig afgunstige blik tijdens de felicitaties. De boot is inmiddels gestript en zal verder door Lamme helemaal worden gerestaureerd. Als dat klaar is, is de missie om de eerste 10 weer op het water te krijgen, geslaagd. Het Pampusnieuws zal de restauratie deze winter volgen.

Lustrumstunt

De scoop voor de beste lustrumstunt ging naar Henjo Zwering met Pampus 31.

Vlak voor de aanvang van het lustrumgala doemde een Pampus met vergeelde katoenen zeilen op aan de horizon. Als een Fata Morgana, een verloren schip, dat na een reis van zestig jaar weer terug was gekomen uit vervlogen tijden. Langzaam zeilde het schip de haven in, in de nevelige avondzon. Iedereen stond met open mond te kijken. Het was een verrassing voor de lustrumcommissie, die van niks wist. Het werd even stil op de kant en het publiek stond met open mond te kijken. De boot werd onder luid applaus met de zeilen omhoog afgemeerd bij de feesttent waar hij de hele avond bleef liggen. "Bij de aankoop van P 31 waren de zeilen er niet bij," aldus Henjo, "maar onlangs vond de vorige eigenaar de vergeten zeilzakken op zolder. Die vond dat ze bij het schip hoorden en zo kwamen ze bij mij terecht." Het was ongetwijfeld nog een heel gedoe om de zeilen enigszins passend te krijgen, het grootzeil zat met rakbanden om de mast.

De Winterkoning gaat zomeren in Reeuwijk

De winter wedstrijdserie 2018/19 kende 37 enthousiaste inschrijvers. Volle bak op papier maar aan de starts waren uiteindelijk maar 21 boten actief. Dat betekent dat maar liefst 16 inschrijvers niet één keer op het water kwamen.

Misschien lag het aan de verschuiving van de data, wat nogal eens voorkomt met deze weersgevoelige serie. Lastig voor de deelnemers maar ook heel lastig voor het wedstrijdcomité om vrijwilligers die klaar staan weer op een andere dag bij elkaar te krijgen.

Na één winterwedstrijd in november kon het enthousiasme van de zeilers om mee te doen in de maanden daarna niet worden beloond met mooi weer. De boten moesten aan de kant blijven. En dan zul je zien dat een week na het afgelasten van de wedstrijden van 10 februari het ineens schitterend voorjaarsweer gaat worden. Met een spontane inzet van de immer enthousiaste Sander Jorissen kon er een ingelaste winterwedstrijd worden georganiseerd op 17 februari. Wat boeien in het water en off we go. Het werd een schitterende zeildag met voldoende Pampussen om er een echte wedstrijd van te maken en niet te veel wind. Reeuwijk was goed vertegenwoordigd met Mark Neeleman, Henri Broere, Hans Stekelenborg en Hans van Drunen. Iedereen genoot van dit super initiatief en er werd scherp gevaren. De eerste officiële lentedag was een feit toen het kwik in De Bilt om 15.20 uur de 15 graden aantikte.

De einduitslag van de winterwedstrijden: de Winterkoning mochten Mark en Marceline Neeleman meenemen (P 111, 4-1-1, 6 punten). Tweede waren Thomas en Jaap Allart (P 330, 3-5-2, 10 punten) en derde Rob de Bruin en Coen Alewijnse (P 432, 7-3-4, 14 punten).

Hemelvaartweekend Het Witte Huis op 1 en 2 juni

Het beloofde een warm weekend te worden wat achteraf bleek te kloppen want de zondag bleek officieel de warmste 2 juni ooit gemeten. De thermometer in De Bilt registreerde een temperatuur van 29,6 graden. Daarmee werd het oude record van 29,5 graden uit 1947 gebroken. In het zuiden van het land het nog warmer . De hoogste temperatuur werd gemeten in Gilze Rijen met 31,6 graden. Ook dat is een record. Niet eerder was het ergens in Nederland zo warm op 2 juni. Met zulk weer was het te verwachten dat het lastig zou worden om te varen. Op zaterdag was er weinig wind, maar het was knap van het comité dat het lukte toch nog om 3 starts te maken. Na dag 1 lag Bob Heineke op koers door constant voorin te varen met 2-2-1.

Op zondag was er veel meer wind en konden er 4 starts gemaakt worden. Bob en Thijs van Tol bleven in vorm en het duo bestendigde zijn eerste plek met 11-2-2-4. Op de tweede plek volgden Paul Bournas en Sabine Romkes met 4 punten verschil en een mooie derde plek was voor Erik Bieze en Martin Verwoerd.

Uitslagen eerste vijf (van in total 30 entries)

1	387	Bob Heineke, Thijs van Tol	Vrijbuiter
2	357	Paul Bournas, Sabine Romkes	KWVL
3	396	Erik Bieze, Hans Willem Verwoerd	KWVL
4	442	Sander Jorissen, Wanda Meijst	HWH
5	440	Jack Kamminga, Andre Nauta	KWVL/HWH

Een Pampus, HOE KOM JE ERBIJ?

Ik ben opgegroeid met platbodems op de Kaag. Eerst met het Tjalkje van mijn ouders en vanaf 1988 met hert Friese Jacht "Willemijntje" in Friesland waar ik samen met Corien mee wedstrijden zeilde. Ertussen had ik bemand op Lemsteraken en gestuurd op een IFKS skûtsje. In 2012, had ik tijdens de Sneekweek vlootschouw de nieuwe Panschipper Johan de Visser aan boord, bemanning in P 26 en ook voorzitter van de Flitsclub in Sneek.

Johan maakte mijn zoontje gek (toen 7 jaar), dus er moest Flits gezeild worden. Eerst heeft hij nog 2 jaar als fokkenist gevaren en toen mocht hij zelf sturen. Inmiddels zeilen alle 3 onze kinderen wedstriid (Flits 713 Koekiemonster, Flits 802 Vlaflits en Schakel 2501). Helaas bleek dit slecht te combineren met het Skûtsjesylen en de evenementen met het Friese Jacht dus eerst maar voor het zeilen van de kinderen gekozen want hoe leuk is het als ze met evenveel plezier de zelfde hobby hebben! Na 2 jaar begon het toch weer te kriebelen en ben ik gaan bemannen in Regenboog 54 maar we zeilde alleen als de Flitsen op het zelfde water wedstrijden hadden en ik heb in die tijd ook twee keer bemand in de P 260 en P 318.

Toen ik oktober 2018 werd gebeld door een goede vriend of ik ons Friese Jacht wilde verkopen, moest ik eerst goed nadenken, je gaat er toch van houden tenslotte. Maar ik had thuis ook de restrictie één er in is één eruit, misschien wel herkenbaar voor sommigen van jullie. Dus na wikken en wegen toch besloten het Friese Jacht te verkopen vandaar de nieuwe naam, en vanwege het zeilnummer dat de Pampus nu "Tweestrijd" heet. Toen mocht er wat nieuws komen maar waar kies je dan voor? Daar waren we al redelijk snel uit, we wilden graag weer samen wedstrijd zeilen en vinden beide de Pampus een hele mooie boot. En dan; op zoek! Eerst op de botenbank gekeken en daar stonden zeker hele mooie boten bij, de P 35 met een mooi verhaal erbij, de P 100 met een mooi zeilnummer en nog diverse anderen. Toch ook maar even Ate van de Land gebeld, die kende ik van het starteiland, hij was toevallig bij Jeroen de Groot op dat moment en vertelde dat Jeroen er ook nog wel had staan o.a. de P 2. WAUW de nummer 2, ik heb altijd meer met oude boten dan met nieuwe dus direct Jeroen gebeld of we konden komen kijken. En dat mocht, dus op zaterdagmiddag naar Foxhol gereden. Daar liet Jeroen eerst diverse anderen zien maar dat had ik al snel bekeken: ik wilde de 2 zien.

Helaas bleek er een optie op te zitten van de Pampusclub die de P2 niet verloren wilde laten gaan en er een promoboot van wilde maken, gelukkig is dat niet nodig dus toen de Pampusclub afhaakte hebben wij een uur later de 2 gekocht met de belofte wel te gaan wedstrijd varen want dat was de voorwaarde van de vorige eigenaar voor de verkoop. Jeroen had al een mooi restauratieplan gemaakt voor de Pampusclub en dit hebben wij overgenomen wat er op neer kwam dat alleen het dek en de romp boven water zouden blijven bestaan.

P 1 en P 2 naast elkaar

Eén er in is één eruit

Ik zelf heb, met een dag hulp van Ate, de romp aan binnen- en buitenkant kaal gehaald, zodat ze kon drogen want we wilden graag aan het lustrum meedoen. Begin maart is Jeroen begonnen met het houtwerk, ik zelf heb zoveel mogelijk meegeholpen maar het bleef helaas beperkt tot af en toe een vrijdag of zaterdag, voor een uurtje rij je niet even naar Foxhol. Vervangen zijn kielbalk, kiel, roer, kuiprand, potdeksel, vissingstukken (de gelakte middendelen op het dek), spiegel, onderwaterschip inclusief spanten en wrangen, mastspoor, mast, giek, vlonders en een nieuwe set zeilen. Voor de restauratie begon is ze gemeten zodat ze nu naar de juiste maten kon worden gebracht. Op donderdagochtend van het lustrum nog een laatste meting voor de definitieve meetbrief. Om 12 uur was ze klaar en hebben we haar opgehaald en zijn direct doorgereden naar Loosdrecht waar we een fantastisch weekend hebben gehad.

We werden met open armen ontvangen en kregen veel compliment over de boot. (bedankt Jeroen). Dat je in een Pampus niet direct vooraan vaart hebben we na het lustrum dan ook gelijk voor waar aangenomen, maar we gaan ons best doen! (tips welkom). We hopen nog vaak mee te doen en de winterwedstrijden staan zeker ook op de lijst.
Tot op het water!

Corien en Charles Koek, P 2 Tweestrijd

Een FEADSHIP Pampus IN NEWYORK

Onze Pampusklasse kent een rijk verleden. Er bestaat zelfs een verband tussen superjacht bouwer Feadship en het Pampusjacht. Deze relatie begint bij Scheepswerf de Vlijt te Aalsmeer waar een bijzondere "Feadship" Pampus werd gebouwd.

Dertig

Weinig mensen zullen het weten, maar tussen 1939 en 1965 zijn er ongeveer dertig zeiljachtjes van het type Pampus gebouwd op Koninklijke De Vries scheepswerf in Aalsmeer. Ongeveer 15 voor Nederlandse rekening en een zelfde aantal ging naar Venezuela, Curaçao en Indonesië. De vijftiende Pampus, gebouwd in 1950, kreeg een andere bestemming en markeerde een belangrijk moment in de geschiedenis van De Vries en Feadship. In onze werfboeken staat hij bekend als de 'Feadship-Pampus', de romp was van mahoniehout, de kielplaat en steven van eikenhout, de ingebogen spanten van essenhout, het dek van masonite en de vloertjes van vurenhout. Deze Pampus was blank gelakt en kostte inclusief mast en zeilen *f* 4260.

Bouwgeschiedenis

De ervaren scheepstimmerman Klaas Moenis begon op 23 juni 1950 met de bouw van de Pampus. In de laatste week van december 1950 werd het werk door timmerman Willem Stuy afgerond. Direct daarna werd het scheepje naar Rotterdam gebracht om samen met twee andere Feadship jachten aan boord van een vrachtschip te worden geladen. Ze vertrokken als deklast aan boord van het s.s. "Black Falcon" van de Black Diamond Lines vanuit Rotterdam naar New York.

Show in New York, 1951

Feadship in 1950

Eigenlijk is deze kleine, mahoniehouten Pampus voor scheepswerf De Vries een scheepje geweest dat een heel nieuw tijdperk inluidde. Het was het eerste jacht dat speciaal voor de toen nog nauwelijks één jaar oude "Feadship"- organisatie werd gebouwd om in Amerika verkocht te worden.

Het jaar 1950 was een jaar van grote internationale spanningen. Veel mensen waren bang dat de Koreaanse oorlog, die in juni 1950 tussen Noord- en Zuid-Korea uitbrak, het begin was van een derde wereldoorlog. Ook op de Feadship werven werd deze onzekerheid gevoeld, maar toch werd besloten aan de tentoonstelling deel te nemen. De inzending bestond uit drie jachten, namelijk een stalen motorjacht van 9.75 meter gebouwd door scheepswerf "Nicolaas Witsen & Vis" uit Alkmaar; de 6.70 lange mahoniehouten Pampus gebouwd door scheepswerf "De Vlijt" van de Gebr. De Vries uit Aalsmeer en een 7.32 meter lang, stalen motorjacht van het type 'Baby Hollandkruiser', gebouwd op de werf van C. van Lent en Zonen, De Kaag.

New York

Ondanks heel slecht weer op de Atlantische Oceaan bereikte de kwetsbare deklast toch veilig New York. Op de Feadship-stand kwam achter de boten een grote Nederlandse driekleur te hangen en door de KLM waren verse tulpen aangevoerd. Vanaf het begin werd de Nederlandse inzending door de vele tienduizenden bezoekers met enthousiasme begroet. Scheepsarchitect H.W. de Voogt beschreef in de Waterkampioen van april 1951 hoe fantastisch men de bouw van de rompen vond. "Zeer veel malen werd ons dan ook gevraagd of zij van "plastic" waren!"

Rechter Peter Beer

Het duurde precies 25 jaar voordat er op de werf in Aalsmeer weer iets van deze Pampus vernomen werd. In 1976 schreef een Amerikaanse rechter, Peter Beer, verbonden aan het Hof van Beroep van de staat Louisiana in New Orleans een brief. Daarin meldde hij dat hij kort daarvoor samen met zijn zoon een kleine, houten zeilboot had gekocht. Hij gaf de maten en beschreef hoe het schip er uitzag. Het type was hem onbekend en hij wist ook niets van de voorgeschiedenis van deze zeilboot. Maar hij trof wel het koperen werfplaatje aan dat hij nauwgezet natekende en

Rechter Peter Beer, 1928-2018

bij zijn brief insloot. Misschien kon de werf hem helpen om wat meer over zijn boot te weten te komen? Snel werd duidelijk dat hij de eigenaar was van de Feadship Pampus uit 1950. Peter Beer was een goede vriend van de schrijver Jan de Hartog. Beer zeilde samen met hem toen hij omstreeks 1960 bezig was het boek te schrijven dat "Waters of the New World" zou gaan heten.

Slot

Weer vele jaren later, in 2004, bleek rechter Beer nog altijd in functie te zijn. In een brief deelde hij mee dat hij de Pampus verkocht had en dat hij daarna zijn Hollandse schip volledig uit het oog had verloren. 'Judge' Peter Beer overleed in 2018, bijna 90 jaar oud. Zou de Pampus nog ergens in de U.S. rondzeilen?

Huib de Vries

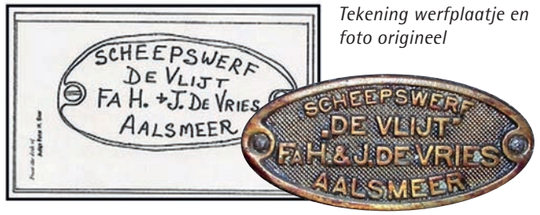

Tekening werfplaatje en foto origineel

Dit artikel kwam tot stand met dank aan Tom de Vries. Tijdens een gesprek van Paul Bournas met deze Feadship topman vertelde Paul over de traditionele bootbouwerij Vrijheid waar nog volgens het originele concept Pampussen worden gebouwd zoals op de vroegere werf de Vlijt die uiteindelijk is geëvolueerd in Feadship. Dit resulteerde in een persoonlijke rondleiding bij Feadship voor Gert Lamme en medewerkers Elte en Hans. Het werd een prachtige middag tussen de "Rolls Royces onder de superjachten" aldus Paul. Feadship is een samenwerkingsverband van twee scheepswerven, Royal Van Lent en Koninklijke De Vries Scheepsbouw. De werven maken superjachten van de allerhoogste kwaliteit onder de merknaam Feadship. Op 16 mei 2019 opende Feadship een enorme hal in Amsterdam, inmiddels de vierde Feadship-faciliteit in Nederland. De werf wordt gebruikt voor het bouwen en refitten van Feadship-jachten tot 160 meter in lengte.

EASY WEEK 2019

12-16 AUGUSTUS
HET LEUKSTE DOORDEWEEKSE ZEILFESTIJN

Alle voorbereidingen zijn in volle gang voor dit zeilfestijn. Het comité, bestaande uit Esther Ulmann, Oscar Snijders, Arnold Schuurman, en Robin Claushuis, is energiek bezig de wal-festiviteiten van een juiste schwung te voorzien.

Het wedstrijdformat, leiding en uitvoering ligt weer in de vertrouwde handen van Tom Fick. Hoewel dit jaarlijkse evenement pas midden augustus plaatsvindt, zijn de mei en juni de maanden waarin de voorbereidingen moeten gebeuren. Met het 85e Pampus jubileum- met een fantastisch aantal deelnemers- net achter de rug, vragen wij opnieuw de aandacht voor het inschrijven bij een volgend grootst evenement op de Pampus-kalender. Vanaf 1 juli kan dit en de eerste 10 inschrijvingen zijn al binnen, dus de 50 startplaatsen zullen weldra gevuld zijn.

Na twee maanden kunnen wij Pampus-zeilers wel weer een feestje hebben. Niet alleen de bekende gezichten zijn dit jaar aanwezig, maar ook nieuwe toetreders in Pampusklasse zullen ondertussen zijn geïnformeerd waar Easy Week voor staat. Zo niet, vertelt u ze dat. Voor meer informatie, kijk op de website www.easyweek.nl

Wat is er nieuw dit jaar?

Ook dit jaar is er op dinsdag de Borrel-aan-de-Plas. Anders dan de drie voorgaande jaren hebben wij iemand bereid gevonden ons allen privé te ontvangen. Willem Beerman en zijn vrouw Ingrid nodigen alle EW deelnemers met partners uit voor de borrel met warm hapje. Hun tuin met terras is gelegen aan de Tweede plas. De routebeschrijving volgt later.

Verder staan er prachtige muziekoptredens op de agenda. Dus voor alle randvoorwaarden is gezorgd. Wanneer we ook nog op mooi weer mogen rekenen, dan wordt Easy Week 2019 weer een spektakel. U zorgt toch wel dat u erbij bent?

Robin, Esther, Arnold en Oscar

Inschrijven via de website www.easyweek.nl
Voor de Nieuwsbrief aanmelden via info@easyweek.nl

Wind SPELBREKER HOLLAND WEEKEND

Meteen na het lustrumweekend was het Holland Weekend geprogrammeerd en net bekomen van het driedaags festijn konden de Pampussen het water weer in. Vol verwachting gingen de zeilers in de Vrijheidsklasse, Pampus en 12-Voetsjollen op zaterdag de plas op, maar de wind was spelbreker tijdens deze serie.

's-Morgens stonden 3 wedstijden op de planning. Daarna zouden na een pauze nog 2 wedstrijden gevaren worden. Met veel pijn en moeite werden de 3 wedstrijden afgewerkt. Maar niet nadat het startschip ettelijke malen verplaatst werd om een goede baan te creëren. En als de velden dan gestart waren bleef de wind draaien. Het zeilen werd een loterij. Na de pauze liet de wind het helemaal afweten De wedstrijdleiding besloot daarom niet meer te varen.

Zondag was een schitterende zomerdag, maar helaas zonder wind. Toch ging de wedstrijdleiding met de deelnemers in het kielzog het water op. Misschien tegen beter weten in. Na bijna drie uur op het water gaf wedstrijdleider het sein "terug naar de wal " Er werd ook zondag niet meer gevaren. Het klassement moest alleen na de drie wedstrijden van zaterdag opgemaakt worden.

Bij Pampussen was het ongemeen spannend. Marco Bosma en Hans Meijer wisten nipt de Loosdrechtse aas Bob Heineke met bemanning Thijs van Tol te verschalken. Het verschil bedroeg slechts 1 punt. Derde werd Peter Hoogendam met Sabine Romkes. Naast het Delfts blauwe bord ging Bosman, naar huis met de wisselprijs, het zilveren drieluik.

(publicatie met dank aan Watersport TV).

1e prijs Marco Bosma en Hans Meijer

2e prijs voor Bob Heineke en Thijs van Tol

3e prijs Peter Hoogendam en Sabine Romkes

BOB HEINEKE en ERWIN DE VRIES pakken zege op NIEUW LOOSDRECHT WEEKEND

Het Nieuw Loosdrecht weekend dat op 29 en 30 juni door het Witte Huis werd georganiseerd mocht zich verheugen op een groot aantal deelnemers in o.a. Finn en Pampus. De weergoden waren de wedstrijdcommissie en deelnemers goed gezind. Veel zon en warm met weinig wind op zaterdag, veel wind en wat minder warm op zondag. Er werd een felle strijd geleverd door zeilers die uit alle windstreken naar Het Witte Huis waren gekomen om tegen elkaar te zeilen in totaal vijf races. De eerste prijs ging naar Bob Heineke met bemanningslid Erwin de Vries met 14 punten.

Uitslagen

1	387	Bob Heineke	Erwin de Vries
2	449	Marco Bosma	Pieter Vinks
3	440	Jack/Wiebe	Mike Kamminga
4	111	Mark Neeleman	Tom v.d. Pol
5	396	Erik Bieze	H.W. Verwoerd

Gecombineerde Wedstrijden

De gecombineerde wedstrijden begonnen wat lastig door problemen met Sailing Today. Maar het is op gang gekomen. Als test worden er 2 races per dag gevaren in plaats van 1. Met het ter perse gaan van dit Pampusnieuws zijn er 7 wedstrijden achter de rug, met Edo Bakker en John van Altena op 1. In het volgende Pampusnieuws hopen we te berichten hoe de test is uitgevallen.

Leer meer over je Pampus MASTERCLASS

Op 18 mei werd door regiocommissaris Lukas Arends op uitstekende wijze een Masterclass Pampuszeilen georganiseerd op de KWVL. Het viel samen met het NK Sprint maar er waren toch ruim 20 deelnemers naar de KWVL gekomen. Bart In der Maur nam de deelnemers mee in de fijne kneepjes en diepere kennis van het Pampuszeilen. Voor iedereen viel er wat nieuws te ontdekken en te leren, zelfs voor de trouwe masterclass deelnemers, maar zeker voor de nieuwkomers in de klasse.

Bart liet weten het zelf als een leuke verbindende activiteit te hebben ervaren en wil er graag volgend jaar weer een bijdrage aan leveren. Het was een eyeopener om met alle deelnemers elkaars boten stuk voor stuk onder de loep te nemen en opvallende zaken te delen.

Een mast is meer dan een paal met een giek en twee zeiltjes

Dit was een goed alternatief voor vanuit een rib tijdens het zeilen tips geven, aangezien daar geen wind voor was. Wat Bart als meest opvallende reactie is bijgebleven, is: "goh, die mast, daar hangt toch iets meer aan vast dan alleen een giek en twee zeiltjes". Wat hem op het idee bracht om daar een keer een 'special' aan te wijden. Een mooi winterklusje, zoals Bart dit noemt want hij wil er de tijd voor nemen het onderwerp zorgvuldig uit te diepen, inclusief de mening/ervaringen van anderen.

Wie hier bij voorbaat op wil reageren, kan Bart mailen zodat hij het mee kan nemen in zijn beschouwing: bart.indermaur@kpnmail.nl.

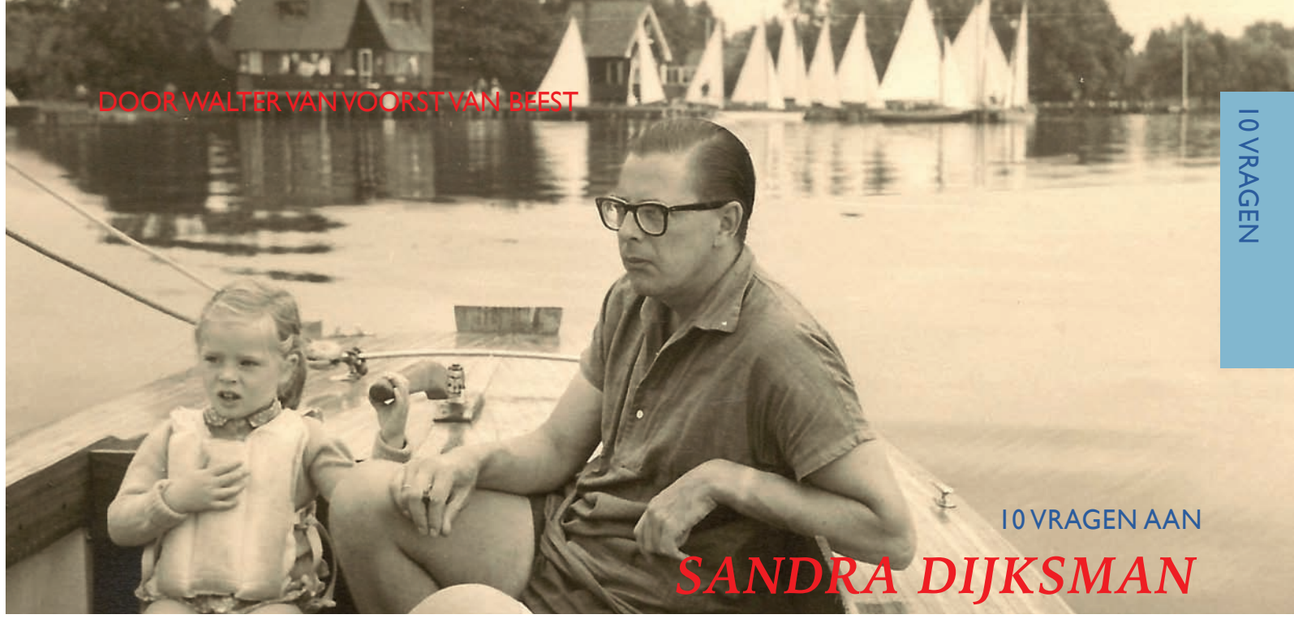

DOOR WALTER VAN VOORST VAN BEEST

10 VRAGEN

10 VRAGEN AAN

SANDRA DIJKSMAN

Normaal overleggen de vragensteller en Pampusnieuwsmaker over het slachtoffer van de '10 Vragen aan' rubriek. Maar in het lustrumjaar 2019 vond de vragensteller dat het de hoogste tijd werd om Sandra zelf nog eens extra te eren voor haar fantastische werk voor het Pampusnieuws door aan haar de '10 vragen' te stellen. Sandra, namens alle Pampuszeilers, heel hartelijk dank voor je geweldige inzet gedurende de vele, vele jaren. En dat je er nog maar lang mee door zal gaan!

1. Ik heb altijd gedacht dat je misschien wel in een Pampus verwekt bent. Jouw vader en moeder Jan en Ina van Geenhuizen waren zó met de Pampus (4!) verknocht dat me dat niet zou verbazen. Kan je je vroegste herinneringen aan de Pampus en het zeilen in Reeuwijk met ons delen?

Haha, gelukkig weet ik niet hoe dat gegaan is maar ik sluit niet uit dat het in een Draak was want dat was hun eerste boot. De 12-voetsjol die zij ook hadden lijkt me wat onhandig. Zij kwamen beiden uit een zeilfamilies; ook mijn grootvaders waren voorzitter geweest van zeilverenigingen. Mijn vroegste zeilherinneringen beginnen in Loosdrecht, waar wij onze vakanties doorbrachten met familie op een eiland aan de plas. Jan zeilde toen met zijn zwager van alles, van Jol tot Spanker tot Valk. Voor mijn zusje Marjorie en mij was er een 9-voetsjol. Onze eerste wedstrijdboot was een Flying Junior op de Kralingse Plas. Martin Heineke was toen al een coryfee in die klasse. Wij zeilden op eerbiedige afstand in het B-veld. Reeuwijk en de Pampus kwamen in beeld toen een collega van Jan, Hans Mulder uit Reeuwijk, Pampus 42 had gekocht. Hij vroeg mijn vader om te sturen. Na een paar starts was deze zo enthousiast dat hij Pampus 4 op de kop tikte in 1969. Reeuwijk, ondanks zijn kleine plassen was een brandpunt voor zeiltalent en gezelligheid. Zomaar 30 boten aan de start. Er zaten een paar mannen bij voor wie niets te gek was. De borrelpartijen op de Roei & Zeil en de 'cocktail parties' in huizen aan de plas zijn legendarisch. Het was een zootje ongeregeld, heel anders dan in Loosdrecht waar ze wisten hoe het heurt. Er zaten ook wel wat dubieuze figuren tussen, maar van de vrolijke soort, en die konden de boel geweldig opstoken en de champagne laten stromen. Het liep vaak uit de hand, ik kan er veel verhalen over vertellen maar dan wordt dit stuk te lang. De Reeuwijk groep was niet eenkennig, behalve Friesland, Kaag en Loosdrecht werd op Nieuwkoop, Monnikendam, de Braassem en Westeinder gezeild. Dat heeft denk ik wel inzicht gegeven aan Jan om aan de verbinding te werken van alle regio's. Mijn moeder zeilde altijd mee, er was toen ook al een behoorlijk aantal vrouwen actief in de klasse.

2. Sandra, jouw vader Jan is zonder twijfel de Godfather van de Pampusklasse geweest. Onder zijn voorzitterschap werd de Pampus definitief weer op de kaart gezet, werd de huidige balans tussen eenheid en gezelligheid (het Gijpfonds!) geboren, kregen de Pampusdiners hun vorm en werd de groei naar wat de klasse nu is ingezet. Zie jij een verandering in deze uitgangspunten of zijn de genen van de Pampusclub nog zo'n beetje dezelfde?

Jan was een kei in mensen verbinden en enthousiast maken omdat hij er zelf zoveel lol in had. Zijn voorgangers hadden zich veel bezig gehouden met de technische kant van de Pampus en de wedstrijden. Jan zag de duurzame waarde van het gezelligheidsaspect. De kern van Jan's succes was simpel. Zorg dat zeilers van andere plassen zich welkom voelen en ga er ook naar toe. Wees niet bang voor vernieuwing maar hou vast aan de eenheid. Blijf altijd kritisch. Zorg dat de club financieel gezond is en spaar voor feestjes. Maak vooral veel plezier met elkaar na het zeilen. Jan vervulde een glansrol als tafelpraeses en hield hele conferences.

Vervolg op volgende pagina

Vervolg 10 vragen

Wat niemand wist is dat hij daarvoor het hele weekend aantekeningen maakte. Het bootje van het Gijpfonds ging langs de tafels als collectebus, en de opbrengst was voor funprijzen en extra's. Een prille vorm van fondswerving. De voorzitters daarna hebben allen op hun eigen manier de klasse versterkt en verrijkt waaronder jijzelf Walter, met een aantal klassiekers zoals Easyweek, Holland Weekend en de onvergetelijke Pampusklaas. Eind jaren 70 waren 60 deelnemers op een diner veel. We zaten met het lustrum met 360 man dus met die genen van de klasse zit het wel goed.

Pampusdiner 1984

3. De 10 vragen worden dit keer aan jou gesteld, vnl. omdat je sinds mensenheugenis het Pampusnieuws, ons verbindende magazine, zo trouw en mooi maakt. Weet je al sinds welk jaar en met welke voorzitters je dit gedaan hebt en hoeveel er onder jouw regie verschenen zijn? Het maken van zo'n Pampusnieuws lijkt me een enorme klus. Kan je ons een blik achter de schermen gunnen?

Na het lustrum in 1999 vroeg Pieter Keizer of ik het zieltogende clubblad wilde reanimeren. Veel kopij kreeg ik nog als handgeschreven brieven met Instamatic foto's. Wim Leene ging de opmaak verzorgen met zijn toenmalige reklamebureau. Jij deed trouwens zelf de advertenties, Walter! Het proces kost nu veel meer tijd dan vroeger want het is van mededelingen clubkrantje tot een inhoudelijk blad uitgegroeid. Als ik het heel druk heb vertoon ik ontwijkend Pampusnieuws-gedrag en spreek mijzelf toe dat het hobby is en geen werk. Tegen de deadline ga ik ineens als een dolle een paar dagen en nachten aan de slag. In rustiger tijden gaat het wat georganiseerder. Ik heb nooit aan vergaderingen gedaan want dat lijkt ook teveel op werk. Ik begin met wat mensen bellen en het najagen van kopij via de regiocommissarissen. Het nieuws hoor ik op de steigers, en aan de wal. Ik bel en mail naar Jan en alleman, ben erg nieuwsgierig, hoor iedereen uit en schrijf op wat ik hoor. Belangrijke pijlers zijn de vaste bijdragen. Tegenwoordig van Bob, Aai, Marco, Walter, Jos en fotografen als Eize, Wietske, en Anne. Om een Pampus dynamisch te fotograferen moet je je vak goed verstaan want het is geen spectaculaire boot om te zien. Als alles is geschreven en geredigeerd, maakt Tjabien Wissenraet, die sinds 2012 het grafisch ontwerp doet, iets prachtigs van al die losse items. Het hele maakproces duurt een week of 3. De voorzitters bemoeien zich gelukkig niet met de inhoud en zo moet het ook. Pampusnieuws is 'onafhankelijk' en van de leden. Toen 'mijn' voorzitters mij tijdens het lustrumcabaret zo swingend stonden toe te zingen vond ik me zelf een geluksvogel dat we met elkaar zoveel leuke dingen hebben kunnen doen.

Voetbalwedstrijd Reeuwijk-Loosdrecht tijdens Hollandweek 1979 met o.a Hennie Drost, Geert Geelkerken, Thom Dijksman, Ton de Waardt, Albert Ravensteijn, Andre van Galen, Martin Heineke, Edo Bakker, Cees Blok, Piet Besseling

4. Gelukkig zijn er weinig leden meer te vinden die de kosten van het Pampusnieuws ter discussie willen stellen, (met dank aan de werving van advertenties door o.a. Peter Hoogendam!). Maar de wereld is ondertussen gedigitaliseerd. Kan je vertellen hoe jullie die afweging tussen website en magazine maken?

Het was in het begin even aftasten, maar blad en website vullen elkaar aan, dat zie je bij alle media. Natuurlijk kun je het blad ook op je tablet lezen maar het is soms fijn om zonder beeldscherm met een blaadje in de zon te zitten. En, niet onbelangrijk, het kweekt draagvlak bij het thuisfront want het ligt op tafel en ze kunnen meelezen.

5. Als super betrokkene zie je allerlei trends in Pampusgebied voorbij trekken. Kan je er een paar voor de komende jaren benoemen; waar gaan we naar toe?

Ik hoop dat de trend van meer en kortere wedstrijden op een up-down baan niet de norm wordt. Ik hou van lange kruisrakken waarop je je vrij kan zeilen. Het gezamenlijk bezit van een Pampus zal zich voortzetten. Er komen er meer geverfde rompen. De snelheidsrevolutie zal aan de Pampus voorbij gaan en ik geloof in de uitspraak van Guus Moes: "Het gaat niet om de snelheid van het zeilen maar om de kunst om harder te gaan dan je tegenstander in een eenheidsklasse". Kennisoverdracht en inzicht zoals bij de masterclasses is daarom heel belangrijk voor nieuwkomers en veteranen. Daar zou ik als bestuur en ook als TC tijd in stoppen.

De zingende voorzitters, v.l.n.r. Pieter Keijzer, Rob Franken, Walter van Voorst v Beest, Wilfred Stutterheim, Jack Kamminga, Peter Hoogendam

6. Bij het 75 jarig bestaan van de Pampusklasse, dus nu al weer 10 jaar geleden, heb je een méér dan prachtig boek geproduceerd. Het ligt met trots nog steeds op de leestafel bij ons thuis! In datzelfde jaar werd je toen heel terecht tot erelid van de Pampusclub benoemd. Wat was je favoriete artikel uit dat boek? En is het nog steeds te koop voor de nieuwere Pampuszeilers?

Het was ontzettend leuk om het boek te maken. Jan en Ina hadden het 50-jaar boek gemaakt en aan hun oude research heb ik veel gehad. Natuurlijk kreeg ik hulp van vele Pampusvrienden. Mijn favorieten? De polemiek en de verhitte ALV rond het nieuwe zeilplan vind ik geweldig, de betrokkenen krijgen nu nog blosjes als ze erover vertellen. Verbazingwekkend is het epos van Pampuszeiler Sytema die in 1961 met een Twaalfvoetsjol op sleeptouw van Loosdrecht naar de Sneekweek zeilde en terug. Op Sneek ging de mast overboord en door een ondeugdelijke reparatie ging het op de terugweg naar Muiden op een woelig IJsselmeer bijna weer mis, en kon hij alleen nog over bakboord varen. De jol liep herhaaldelijk vol, de bemanning was doorweekt en zeeziek, puts en hoosblik overboord en de vlonders dreven. Toen de duisternis inviel raakten ze ook nog de weg kwijt. Olielamp leeg, lucifers op en men besloot voor de nacht te ankeren terwijl de wind door het want gierde. Sytema tekende slechts op: "het gevoel van een vrije zondag en lekker zeilen kon ik niet meer machtig worden". Verplichte leeskost voor iedereen die denkt dat hij wel eens heeft afgezien in een Pampus. (Er zijn nog een paar allerlaatste boeken te koop).

7. Je bent zonder twijfel een van de langst actief meevarende vrouwen binnen de Pampusclub en de jeugd heeft je hart. Kan je nog een paar ideeën geven om meer vrouwen en jeugd bij de Pampus te betrekken? Het gaat goed, maar kan nl. altijd beter!

Zorg voor veel aantrekkelijke jonge mannen in de klasse dat trekt vast vrouwen aan. Het wordt de hoogste tijd voor de eerste vrouw in het bestuur. Tegen Pampus verlaters zeg ik: geef hem in goede conditie door aan de (klein) kinderen, met zeilverplichting.

8. Omdat er ook nog een Lemsteraak in de familie is en jullie nog wel eens in het buitenland gaan zeilen, hebben jullie een breed blikveld op de (wedstrijd) zeilwereld. Waar kunnen we als Pampusclub nog een tandje bijzetten?

Zie het andersom: veel andere klassen kunnen van de Pampuscultuur leren, die is uniek! Qua wedstrijdorganisatie is het eigenlijk overal hetzelfde maar het zeilen in een eenheidsklasse voelt uiteindelijk toch eerlijker dan het zeilen met een formule verrekening. De avondfeesten zijn bij kajuitboot wedstrijden altijd goed omdat de mensen blijven na afloop, dus de ambiance van de accommodatie tijdens evenementen is belangrijk

9. Jullie Pampus 4 is een schoolvoorbeeld voor de Pampusclub. Een jacht van het eerste uur, die dankzij goed onderhoud tot op de dag van vandaag met de snelste Pampussen kan meekomen. Kan je ons wat van de historie van de Pampus 4 (Zefier) vertellen en misschien nog een paar tips hoe je een schip van 85 jaar oud zo fraai in shape kan houden?

Thom en ik hebben eerst in de P 347 gevaren, tot mijn ouders stopten. De Zefier is precies 50 jaar in de familie. Het is een stuk makkelijker om je Pampus in shape te houden dan jezelf. Een aantal jaren geleden heeft de Zefier een totale refit gehad bij Jeroen de Groot. Daarna blijft het een kwestie van goed onderhouden, zorgvuldig droog ophangen na elke wedstrijd en hopen dat je geen schade vaart.

10. Deze vraag mag je zelf verzinnen.

Dan wil ik alle Pampusvrienden bedanken die ooit aan het Pampusnieuws hebben meegewerkt en ik sluit graag af met de lijfspreuk van Jan:

"De thuisblijvers hebben altijd ongelijk".

WinDesign RACING SAILS

WinDesign ontwerpt en produceert betaalbare zeilen en toebehoren voor diverse eenheidsklassen.
Sinds 2007 leveren wij ook zeilen voor de Pampus.

Onze Pampus zeilen zijn geoptimaliseerd naar de laatste regelwijzigingen en wij gebruiken voor onze zeilen de hoogste kwaliteit doeksoorten.
In 2008 behaalde onze zeilen een 1e plaats, en in 2010 een 2e plaats op het Nederlands Kampioenschap.

Voor meer informatie:
Optiparts Marine Equipment B.V.
tel: 030-2414068
email: mail@optiparts.com

POS catering

Exploitant sociëteit Koninklijke Watersport Vereeniging Loosdrecht

Tel. 035-5823485 fax 035-5828883
E-mail info@pos-catering.nl

Ook voor uw privé en zakenparty's thuis en op kantoor

CHEMONA®
NANOCOAT TECHNOLOGIES

www.nanocoat.nl
088-1410444

Bij Print Productions Scheveningen kunt u terecht voor onder andere:

- beachflags
- vlaggen
- banieren
- spandoeken
- stickers
- T-shirts
- bedrijfskleding
- belettering
- tassen
- reclameborden

Rhone 32 | 2491 AP Den Haag
070 - 354 25 22 | peterpeet@print-pro.nl
www.printproductions.org | www.beachflags.nl

JOS SPIJKERMAN

Starten EN DE REGELS

Er zijn vragen bij de redactie van het Pampusnieuws binnengekomen. Sandra mailde mij om te vragen deze te beantwoorden. Natuurlijk, was mijn eerste reactie. Gaan we doen! Echter, de vragen waren eenvoudig, het antwoord niet. Dus in deze editie behandel ik de helft van de eerste vraag;

Welke rechten en plichten heeft een boot die van achter een overlap tot stand brengt? Je kunt hierbij denken aan een start situatie waarbij boten van achteren op komen varen, maar ook voordewind richting een boei.

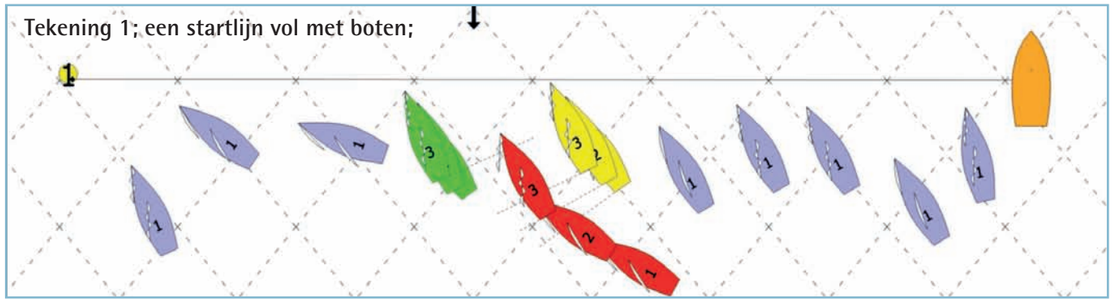

We gaan per positie de rechten en plichten van Rood, Geel en Groen doornemen met de relevante regels. Alle overige boten (blauw) hebben wel invloed maar alleen zijdelings op de gekleurde drie.

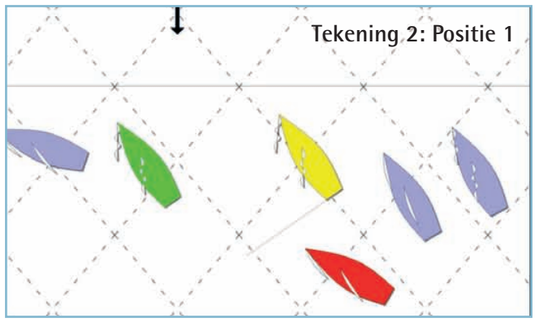

In positie 1 heeft de rode boot de plicht om vrij te blijven van alle boten voor haar. Voorrangsregel 12 is van toepassing: een boot vrij achter moet vrij blijven van een boot vrij voor. De gele en groene boten voor Rood hoeven onder de regels geen actie te ondernemen, anders dan er zich van bewust zijn dat er boten zijn die van achter aan kunnen komen varen. Rood heeft geen rechten t.o.v. Geel en Groen, maar mag, in tegenstelling tot die twee, van koers wijzigen zonder beperkingen.

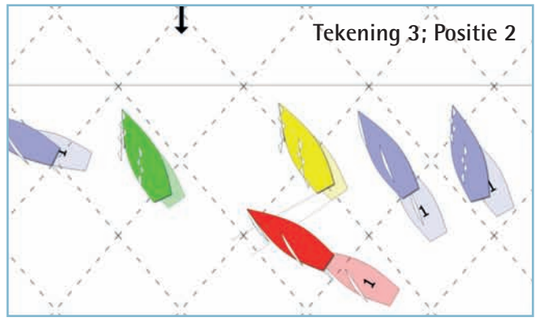

In positie 2 ontstaat de overlap met Geel. De boeg van Rood passeert de haakse lijn door de spiegel van Geel. Vanaf dat moment is er een andere voorrangsregel van toepassing, namelijk regel 11: de boot aan loef moet vrij blijven van de boot aan lij. Dus krijgt Rood voorrang en Geel moet vanaf dat moment vrij blijven. Maar omdat Rood van achteren aankomt en de overlap "maakt", heeft Rood een beperking op dat voorrangsrecht. Die beperking staat in regel 15: Rood moet Geel aanvankelijk ruimte geven om vrij te kunnen blijven. Is de boeg van Rood zo dicht naast de spiegel van Geel gekomen, of is het snelheidsverschil tussen de twee boten zo groot, dat Geel geen ruimte heeft om te reageren, dan is Rood fout. Zij geeft onvoldoende ruimte aan de boot die moet vrij blijven.

Vervolg op volgende pagina

Regel 15 heeft een tijdsfactor ingebouwd. In de zin staat het woord: "aanvankelijk". Dat houd in dat naarmate het moment van ontstaan van de overlap verder in het verleden is komen te liggen, de ruimte die Geel heeft om te reageren, minder wordt. Totdat er geen ruimte voor Geel meer overblijft als de beperking op de voorrang van Rood is opgeheven.

Die tijdsfactor – zeg maar: hoe lang Geel mag rekenen op bescherming – is niet uit te drukken in een vast aantal seconden. Die tijd is afhankelijk van een aantal factoren;

- De heersende omstandigheden: in vier knopen wind heeft Geel tijd nodig om op gang te komen. Zij lag immers praktisch stil voor de lijn. Waait het 12 knopen dan kan Geel veel sneller reageren.
- Maar ook, zijn er andere boten? Bijvoorbeeld aan loef van Geel die tijd moeten krijgen om te reageren. Dat verlengt dan weer de beschermingstijd van Geel.
- En verder, het type boten waar het om gaat. Een GWS schouw verlijert sneller dan een Pampus, dus die heeft meer ruimte nodig. Daardoor blijft regel 15 voor de Schouw langer van kracht.

Kortom, regel 15 geeft Geel bescherming, maar die is, afhankelijk van te beoordelen omstandigheden en factoren, niet oneindig.

Naast regel 11 en 15 is er nog een factor die Rood- en Geel's plichten beïnvloed in deze situatie; de definitie van *vrij blijven.*

Het eerste deel van de definitie zegt: *Een boot blijft vrij als de boot met voorrang haar koers kan zeilen zonder de noodzaak van ontwijkende handelingen.* Zolang Rood zonder hinder rechtdoor kan blijven varen, voldoet Geel in ieder geval aan dat deel van de definitie, en blijft vrij. De hoek tussen de koerslijnen van Rood en Geel is daarbij de bepalende factor. Lopen die koersen parallel, dan hoeft Geel niet zoveel te doen, anders dan niet te veel verlijeren. Vaart Rood een hogere koers en dan zal Geel wel meteen moeten reageren en op moeten loeven, om vrij te blijven. Of, heeft Geel haar giek helemaal uitstaan naar lij en zou Rood deze kunnen raken als zij rechtdoor vaart, dan moet Geel reageren door haar schoot aan te halen en te zorgen dat Rood niet moet afvallen om een aanvaring te vermijden.

Het tweede deel van de definitie *vrij blijven* maakt het nog een beetje gecompliceerder. Er is een overlap en dan zegt de definitie: *Een boot blijft vrij als de boot met voorrang bovendien van koers kan veranderen in beide richtingen ZONDER direct een aanraking te veroorzaken.*

Als Rood te dicht naast Geel de overlap maakt, zodat zij niet kan oploeven zonder Geel meteen te raken, blijft Geel niet vrij. Maar dat komt door de te krappe positie die Rood heeft gekozen en dus overtreedt Rood regel 15. Daar kan Geel niks aan doen. Als Rood netjes op één meter naast Geel de overlap maakt en daarna verlijert Geel naar haar toe, zodat er weer een te kleine afstand ontstaat, zodat Rood niet meer kan loeven zonder Geel meteen te raken, blijft Geel niet vrij. Dat kan echter, afhankelijk van de omstandigheden, de schuld van Geel zijn en dan overtreedt Geel regel 11. In 6 knopen met vlak water is Geel fout. In 20 knopen met driekwart meter golven, misschien niet.

Het lijkt dat in onze start situatie, Geel genoeg bescherming van regel 15 en de definitie van vrij blijven heeft, om lekker te blijven liggen. En ik moet bekennen dat dat in de praktijk ook meestal zo uitpakt.

Er zit echter een vreselijk grote adder onder het gras. Geel MOET reageren. Geel moet iets doen dat aantoont dat zij probeert vrij te blijven van Rood, zodra dat nodig is. Schoot aanhalen (rustig, zodat de boot niet te hard verlijert) en over de startlijn te vroeg starten is een optie die Geel niet wil, maar als dat nodig is om vrij te blijven van Rood, dan moet Geel dat doen. Doet Geel dat niet, dan is zij fout. In een dergelijke protest situatie vraag ik altijd naar wat Geel heeft gedaan om vrij te blijven. Komt daarop een onbevredigend antwoord, dan is de balans van waarschijnlijkheid in het voordeel van Rood.

Wow, van positie 1 naar positie 2 en ik ben al twee en een halve bladzijden aan het uitleggen. Wat gebeurt er in positie 3?

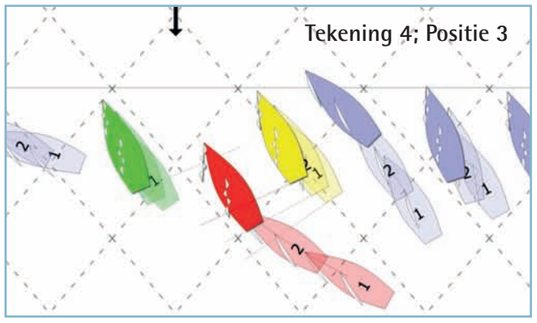

In positie 3 is de overlap met Geel al een poosje aan de gang maar ontstaat er ook een overlap met de groene boot. De boeg van Rood passeert de haakse lijn door de spiegel van Groen. Het verschil met overgang tussen Rood en Geel is dat in deze situatie de voorrangsregel weliswaar wijzigt van regel 12 naar regel 11, maar de voorrangsboot niet wisselt. Groen was de boot met voorrang en Groen blijft de boot met voorrang. Er is dus geen regel die een beperking aan Groen oplegt. Groen hoeft absoluut geen ruimte aan Rood te geven om vrij te blijven. Dat was de plicht van Rood en dat blijft de plicht van Rood. Is het "gaatje" tussen Groen en Geel te krap en Rood schuift er toch tussen, is de kans groot dat Rood, of niet vrij blijft van Groen en regel 11 overtreedt, of onvoldoende ruimte geeft aan Geel om vrij te kunnen blijven en regel 15 overtreedt. Het hangt van de omstandigheden af hoe groot die opening moet zijn om er tussen te kunnen. Mijn risico inschatting geeft aan dat Rood hier de kwetsbaarste positie heeft onder de regels (zeg 60% kans op DSQ), gevolgd door Geel (25%) en dan Groen (5%). Voor de rekenaars onder jullie, de laatste 10% is voor de onzekerheidsfactor tussen wat er op het water is gebeurt en wat er in de kamer aan tafel wordt vastgesteld.

Okay, ingewikkeld genoeg maar nog te volgen, nietwaar? Ik wou dat ik het antwoord nu kon afsluiten, maar helaas, er is nog een regel die vaak in het geding is in deze situatie. Regel 16!

Regel 16 is een beperkingsregel voor de voorrangsboot en alleen voor een voorrangsboot. Zodra die van koers wijzigt, moet de boot die vrij moet blijven, ruimte krijgen om dat te kunnen doen. Als Rood in een opening schuift en dan meteen begint te loeven (Omhoog, omhoog!) gaat haar kans op een DSQ van 60% naar 80% of misschien nog wel hoger als de koerswijziging abrupt of te snel gaat. Rood heeft weliswaar voorrang op Geel, maar nu niet alleen een beperking onder regel 15 maar ook nog eens een beperking onder 16. Geel zal, ondanks dat zij daar op reageert, nauwelijks kans maken om vrij te blijven met de geringe snelheid die zij heeft. Helemaal niet omdat zij niet kan loeven zonder boten aan loef de kans te geven te reageren. Geel is dan namelijk voor die boten een voorrangsboot die van koers wijzigt met een beperking onder 16. En zo schuift de verantwoordelijkheid door naar loef, tot we bij de "hoogste" boot naast het startschip zijn aangekomen, die niet kan loeven omdat zij dan dat startschip zal raken….. En een boot dwingen om een merkteken te raken is DSQ.

Als de rij vol is onder de startlijn gaat de kans op een DSQ voor Rood, die inparkeert EN begint te loeven, naar 90%!

Tactisch gezien is het voor Geel van belang dat er onder haar geen opening is waar een boot tussenpast. Niet te klein, want dan zal zij meer moeten doen om vrij te blijven van Groen, maar ook niet zo groot dat Rood er tussen kan. Daarom zie je vaak dat voordat een boot van achter de kans krijgt om een overlap te maken, de boot vrij voor afvalt, om het gat te dichten. Zij kan dat doen omdat zij als boot met voorrang zonder overtreding van regel 16, toch voldoende ruimte laat aan Rood om vrij te blijven. Is de overlap eenmaal ontstaan, dan kan afvallen niet meer. NB: Als Geel afvalt wijzigt haar vaarrichting en dus ook de haakse lijn door haar spiegel. Er is een kans dat dat net genoeg is om de overlap met Rood te maken. Regel 15 hoor ik jullie zeggen, maar NEE. Als een boot die voorrang heeft dat recht zelf "weggeeft", is regel 15 niet van toepassing. Geen beperking voor Rood , dus. Geel moet derhalve haar afvallen op het juiste moment doen. Ook voor Groen is een boot op je heup tactisch niet voordelig. Als Rood daar kan overleven tot na de start heeft Groen een probleem met keuzes. Zij wordt dan in ieder geval gedwongen links te gaan en kan niet overstag totdat Rood gaat of voldoende afstand is opgebouwd. Oploeven voor Groen heeft meer risico dan voor afvallen voor Geel. Groen is immers de boot met voorrang die koers wijzigt en dus ruimte moet geven aan Rood om vrij te blijven. En als Rood al een overlap met Geel heeft, kan zij niet loeven zonder regel 16 zelf te overtreden.

Zijn we er nu? Nee, nog niet; Hoofdstuk B komt, op één regel na (14), helemaal aan bod in deze editie. We moeten het nog hebben over regel 17.

Rood komt van vrij achter, op een afstand van minder dan twee van haar romplengtes en maakt een lijwaartse overlap, dus gaat regel 17 aan. Die zegt dat Rood niet hoger dan haar juiste koers mag zeilen, tenzij…. etc. Voor de start is er geen juiste koers. Dus regel 17 heeft voor het startsein geen invloed op de koers van Rood. Zij mag loeven tot in de wind (onder de beperking van 15 en 16). Maar na het startsein is er wel een juiste koers. De juiste koers voor Rood na het startsein is aan-de-wind zeilen om zo snel als mogelijk te finishen. Tactisch gezien is het misschien voordelig voor Rood om Geel vast te houden of zelfs overstag te dwingen, maar regel 17 schrijft voor dat Rood meteen moet afvallen tot aan-de-wind als ze hoger dan die koers ligt, vanaf het moment dat het startsein is gegeven. Let wel, Geel mag protesteren als Rood dat niet doet, maar mag niet afvallen als ze daarmee niet vrij blijft van Rood. Een overtreding van regel 11 kan niet worden verschoont op grond van een overtreding van regel 17.

Ik denk dat we er nu wel zo'n beetje zijn. Regel 11, 12, 15, 16, 17 en 21. Hmmm…. regel 21, eentje die jullie niet lezen en niet gebruiken. Okay, daar kan ik mee leven tot een volgende keer…. Aarzel niet om vragen te stellen, dit artikel was leuk om te schrijven!

Veel zeilplezier!

Blik vanaf de steiger in Punto Cardon

Pampus in de West

(met dank overgenomen uit de Spiegel der Zeilvaart)

Geen zeilboot zo geschikt voor de Nederlandse plassen als de Pampus zou je zeggen. Toch beleefde deze klasse een exotische bloeiperiode in de West, waarbij op zee werd gezeild. Jouke van der Baan vertelde in de vorige Spiegel over zijn zeiljeugd in Curaçao en schetst nu hoe het verder ging met de Pampus in Venezuela.
Door Jouke van der Baan

Zoals gemeld vertrekt ons gezin medio 1951 naar Cardon en ik naar Nederland. Het verbaast mij niets als er vervolgens van het "thuisfront" berichten komen dat mijn vader weer met Pampussen bezig is. Het zullen drie stuks worden, weer geleverd door De Vries Lentsch. Bij het onderzoek voorafgaand aan dit artikel ontstond hierover weer de nodige verwarring aangezien de eerste lichting schepen bij De Vries Lentsch vandaan waren gekomen en de latere schepen bij De Vries in Aalsmeer. Enig houvast blijkt dan de scheepsnaam te bieden, aangezien deze schepen – die waarschijnlijk geen verbondsmeting hebben ondergaan – uitsluitend voorzien zijn van lokale zeilnummers.

Die eerste schepen van Club Nautico, Cardon afkomstig dus uit Nieuwendam (Amsterdam-Noord), hadden de namen Maria, Gaviota en Tonina en zijn geleverd in 1952 of 1953. Deze Pampussen waren identiek aan de eerste serie uit Curaçao, dus niet met versterkte spanten en ook niet van teakhout. Dat er in diezelfde periode ook schepen zijn geleverd aan andere Venezolaanse locaties is onwaarschijnlijk. Via het verenigingsorgaan VOEKS (Vereniging van Oud-Employés der Koninklijke Shell) komt er af en toe wat 'boven water'. Zo laat de heer Henk van Dongen weten dat in de periode 1958 - 1968 met Pampussen werd gezeild op de locaties van Club Macuta, Caracas, resp. Club Nautico, Punto Cardon, resp. Club des Andes, Maracaibo en Club Cabimas, locatie onbekend. Dit moet dan wel de ultieme bloeiperiode zijn geweest van de Pampussen in de West. Onderling worden er tussen deze clubs wedstrijden gevaren, maar in het VOEKS-blad wordt ook melding gemaakt van groepswedstrijden tussen Curaçao/Venezuela enerzijds en Nederland anderzijds. Ook in één van de jubileumboeken van de Pampus-club wordt hier melding van gemaakt en kom ik iemand tegen die ik in de 40-er jaren als een verwoed wedstrijdzeiler op het Spaanse Water heb gekend; de heer Sjef Romanesko.

Op de voorgrond Sjoerd van der Baan op zijn eigen scheepje met daarachter een witte Pampus

Voor een wilde zee

In de eerste publicatie van Huib de Vries (op de website www.scheepswerfdevlijt.nl d.d. 19 april 2012) laat hij weten dat De Vries in Aalsmeer vanaf 1954 maar liefst 14 Pampussen heeft gebouwd, waarvan er zeven naar Curaçao zijn gegaan en de andere zeven naar zeilclubs in Venezuela. In dit geval betrof het steeds schepen van het duurzamer teakhout en al dan niet met versterkte spanten. Het eerste schip, bouwnummer 532, genaamd Kuipa, is voor Maracaibo en wordt door "De Vlijt" in 1955 opgeleverd, waarna in 1960 bouwnummers 571 en 572, genaamd Bara en Baruta volgen. "De Westeinder" bouwt de schepen voor Punto Cardon, zoals het bouwnummer 534 dat eind 1955 wordt verscheept (scheepsnaam niet meer bekend), terwijl in 1958 nog twee schepen volgen met als namen Albacora en Dolfin. Deze kregen geen bouwnummers mee, maar werden wel door het KVNWV gemeten en krijgen de zeilnummers 275 en 276. In oktober 1960 wordt er nog een vierde Pampus naar Cardon verscheept, met de naam Marlin-Azul. Hierbij wordt aangetekend: 'De Pampussen bij Cardon hadden vaak te maken met een tamelijk wilde zee. Oorspronkelijk waren deze bootjes natuurlijk niet voor dit soort omstandigheden bedoeld. Maar ze werden goed onderhouden en wanneer nodig gerepareerd. Daarom bestelde de voorzitter van de zeilclub Nautico in 1961 reserve-spantjes en een reserve-mast met zaling. In oktober van dat jaar verscheepte de werf in Aalsmeer een mast met zaling en beslag met een waarde van fl. 316. Daarbij kwamen 120 stuks 'prima essen spanten' met een lengte van 2.80 meter, 24 x 18 mm, ter waarde van fl. 456.'

Extra drijfvermogen

Mijn ouders vertrokken in 1954 uit Punto Cardon, dus hebben dit maar zeer beperkt meegemaakt. Wel hebben zus en beide broers nog herinneringen aan de Pampussen, maar die worden gedeeld met herinneringen aan een zeiljol en een jeugdbootje die wij aldaar in eigen beheer hadden. Een plaatsgenoot die daar echter veel later zou arriveren, Rolf Hommes, heeft op dit punt de volgende aanvulling bij de publicatie van De Vries Scheepsbouw gegeven: 'In mijn jeugd heb ik leren zeilen met deze Pampussen in Cardon (1961 – 1965). Er waren in totaal 6 Pampussen. Inderdaad hadden deze Pampussen extra spantjes, ze waren gedubbeld. Ook hadden ze in het vooronder en achteronder grote, op maat gemaakte waterdichte zinken bakken die precies in de rompvorm pasten en dienden als extra draagvermogen. Dit was nodig ook, omdat de harde Passaatwind en onze overmoedige ondeskundigheid wel eens tot omslaan en vollopen leidde. Ze bleven dan net drijven en konden met de sloep naar de wal worden getrokken.

De Pampussen lagen op meerboeien en als je wilde zeilen werd je door de clubbootsman met de sloep gebracht. Er was een register waar je je in kon schrijven en een van de boten voor een bepaalde tijd kon reserveren. Bij wedstrijden trokken wij ze zwaar gekrengd tot bijna op het strand om de romp schoon te maken. Er waren twee sets zeilen, van katoen/linnen of iets dergelijks Eén set werd als wedstrijdzeilen gebruikt, de andere set bestond uit een gereefd grootzeil en de kleinere fok. Na het zeilen spoelden wij de zeilen in een grote bak zoet water uit om het zout (wij zeilden tenslotte op zee) er uit te spoelen en hingen ze te drogen. Soms zeilden wij met de Pampussen naar twee baaien verderop, dat was ongeveer anderhalf uur zeilen. Daar was het enige zoetwater zwembad. Na een dag zwemmen en luieren zeilden wij dan weer terug. Eens per jaar, op de "Dia de Marina", was er een grote manifestatie met wedstrijdzeilen. Die eindigde met een spektakelstuk: er werden ballonnen losgelaten die over het water met de wind meedreven. Er was daar altijd harde aflandige wind: Bft. 4-6, bij 7 hing er de rode vlag en mochten wij niet gaan zeilen. Daarna mochten wij met de Pampussen onder zeil achter de ballonnen aan en de kunst was zo veel mogelijk ballonnen binnen te halen. Wie de meeste wist op te pikken had gewonnen. Staaltje manoeuvreren. Tot zover Rolf Hommes. Er zouden nog lange tijd verwijzingen en/of verhaaltjes omtrent de Pampussen in de West blijven opduiken. Bij ons begon dat toen mijn ouders in de 60-er jaren in Den Haag kwamen wonen en wij daar veel aanloop hadden van bevriende expats. Bij de onvermijdelijke borreluurtjes waren daar steeds twee favoriete onderwerpen: het ontwerpen van de perfecte raffinaderij en de zeilsport in de tropen. Van het eerste onderwerp had ik geen verstand, maar het tweede sprak mij wel aan. Daarbij waren er steeds twee terugkerende thema's.

Vervolg op volgende pagina

Boven en onder: Een mooi overzicht van Punto Cardon, met de lange steiger met twee Pampussen die later aan moorings zouden liggen

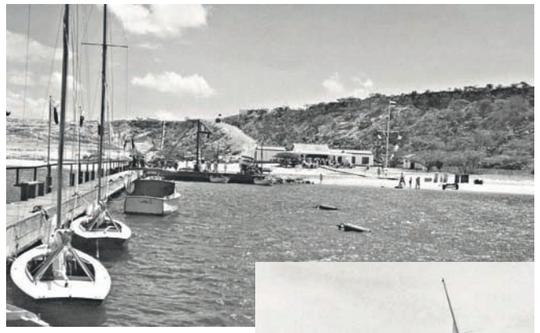

Rechts: Wedstrijd met kruisrak. In Venezuela voer men altijd gereefd vanwege de altijd harde wind

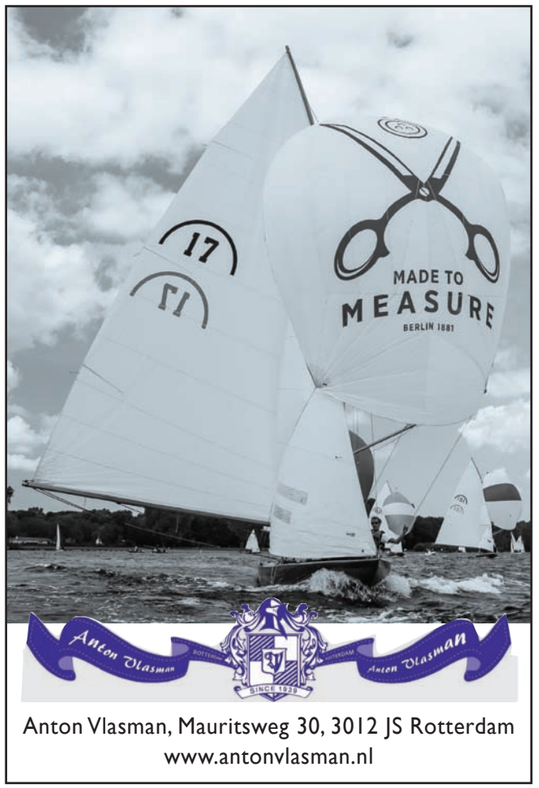

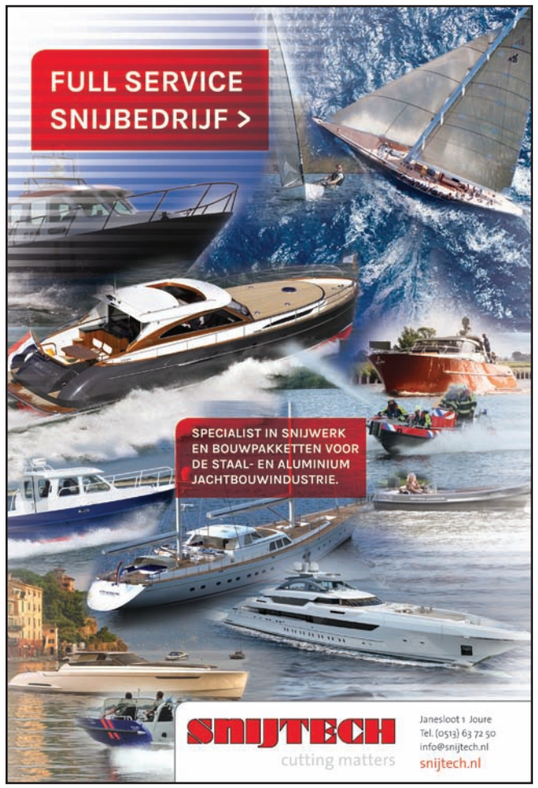

Vervolg Pampus in de West

Boven: Salina Beach met Club Nautico vormen de zeilhaven van Punto Cardon

Rechts: Sjef Romanesko boekte vele overwinningen in de West, én versloeg de Nederlandse Pampus top

Onder: Onthulling van de scheepsnamen en formele start van de zeilactiviteiten na de komst van de eerste serie Pampussen te Punto Cardon

1) heeft die zeilerij daar wel iets voorgesteld, met andere woorden: kon men zich een beetje meten met de buitenwereld en 2) was die Pampus nu wel zo'n goede keus voor dat ruigere water. Met betrekking tot het eerste onderwerp kunnen wij snel klaar zijn wanneer wij verwijzen naar de prestatie van Sjef Romanesko zoals beschreven in één van de jubileumboeken van de Pampus organisatie: 'In 1948 vertrok Sjef met zijn vrouw naar Curaçao, waar hij zeer nadrukkelijk onder de charme van de Pampus is gekomen. Bij de Shell Zeilvereniging Asiënto waren in het begin 6 en later 8 Pampusjachten aanwezig. Hiermee werden vele clubwedstrijden gevaren, waaraan Sjef als verwoed zeiler natuurlijk regelmatig meedeed en met stijgend succes. Het lag voor de hand dat hij tijdens zijn Europees verlof in de zomer van 1958 zijn oude vereniging De Kaag veelvuldig bezocht. En zo gebeurde het dat hij op voorspraak van Van der Steur, voorzitter van De Kaag, van Het Verbond toestemming kreeg om aan het Nationaal Kampioenschap Pampusklasse deel te nemen, zonder aan de toen van kracht zijnde selectie-bepalingen te voldoen. Sjef leende de Pampus 132 "Poele-Poele" van Gerrie de Waard, met slechts één katoenen grootzeil en een nieuwe dacron genua en niet te vergeten haar bemanning Sjaak van der Harst. En daarmee werd de nationale top met o.a. Van Asten, Biesot, Hoek, Huisken, Ouderkerk, De Ruyter in dat gedenkwaardige jaar door buitenstaander Romanesko met de neus op de feiten gedrukt. Nog vele jaren is deze gebeurtenis uitgebreid het onderwerp van gesprek geweest in de Pampus-gelederen.'

Het tweede onderwerp ligt aanzienlijk gevoeliger. Er waren veel subjectieve oordelen over de geschiktheid van dit ontwerp voor de ruigere omstandigheden, maar er moest een keus worden gemaakt van hetgeen er in Nederland in die naoorlogse periode beschikbaar was en dan was dit ongetwijfeld de beste keus. Echter, nog voordat de "plastic boten" aan hun niet te stuiten opmars waren begonnen, was ikzelf erg gecharmeerd geraakt van de uit Engeland overgewaaide techniek van de hot-moulded plywood die Fairey Marine bijvoorbeeld gebruikte. Deze bootbouwer gebruikte overwegend ontwerpen van Uffa Fox met zijn beroemde Flying-series. De Flying 15 was een succesvolle planerende kielboot en voor mij zou een Flying 20 het ultieme schip zijn geweest voor de omstandigheden in de West. Maar dat is materie die in een heel andere context aan bod zou moeten komen.

AAI SCHABERG

Bubbels

Ook in dit hoekje van het Pampusnieuws hulde aan de lustrumcommissie en aan de KWVL en haar mensen, van havenmedewerkers, Roel en Anita Pos en hun team tot aan het wedstrijdcomité, in het bijzonder aan wedstrijdleider Paul de Groot! Wat hebben we een geslaagd lustrumevenement gehad, met zeven mooie wedstijden, op goede banen en een fantastisch walprogramma. Honderdtwintig Pampussen op het water, voor driehonderdzestig mensen tijdens het diner op zaterdag een halve kreeft als voorafje en de big band van Jan Eringa als toetje. En de bubbels vloeiden rijkelijk. Meer hoef ik hier niet te zeggen, 'the rest is history'. Wanneer gaan we dat nog een keer beleven?

Was het lustrumevenement het voorlopig hoogtepunt van onze klasse, of zit er nog meer in het vat? Het is bijna te mooi om waar te zijn. Ja, in mijn bijdrage aan de lustrumkrant schreef ik over het eeuwige leven van een 'grand old lady'. Als een soort perpetuum mobile, eigenlijk onmogelijk. Maar ook schreef ik: "De les die we hiervan, ook voor de komende vijfentachtig jaar, kunnen leren: er zijn altijd momenten in het leven dat het om welke reden dan ook noodzakelijk is om de koers ingrijpend te veranderen." Dat schreef ik naar aanleiding van de revitalisering die de Pampus als gevolg van het ingrijpend veranderde zeilplan heeft beleefd en waarschijnlijk ook een van de redenen is dat de Pampus nu zo populair is.

Zwarte Zwaan

We mogen niet zelfgenoegzaam worden. Zoals de internetbubbel aan het begin van deze eeuw uit elkaar spatte, de aandelenkoersen tot kort voor de financiële crisis in 2008 maar bleven stijgen tot dat zij implodeerden, en nu met de onwaarschijnlijk lage rente iedereen op de financiële markten op zoek is naar de volgende 'Black Swan', zou de Pampusbubbel natuurlijk even goed kunnen knappen. Zogeheten Zwarte Zwaan gebeurtenissen zijn situaties die voor onmogelijk worden gehouden en niet zijn te voorspellen, maar extreme gevolgen kunnen hebben. Iedereen is natuurlijk op zoek naar die Zwarte Zwaan, want wie het weet kan daarmee zijn winst boeken. Waar vliegt de Zwarte Zwaan boven de Pampus? Ik zou het in deze Bedenkingen niet kunnen voorspellen. Hopelijk is die er niet en is de ontwikkeling van onze klasse de afgelopen jaren even robuust als permanent geweest. En blijft dat zo. "Maar laten we wel waakzaam zijn", aldus uw azijnpisser.

Serendipiteit

Iedereen is het er wel over eens dat we in ieder geval moeten blijven zoeken naar verbeteringen en vernieuwingen. Op welk vlak dan ook. Maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Ik kan u natuurlijk blijven vervelen met mogelijke verbeteringen, ik heb u er tot in den treure op deze plek mee verveeld: bakstagen en een neerhoudersysteem dat de giek ook bij weinig wind kan ondersteunen zodat die niet in het achterlijk van het grootzeil hangt. Om over de carbonfiber fokkenloet en dito bankjes voor stuurman en bemanning maar niet te spreken. (Ik ben kennelijk niet alleen een azijnpisser, maar ook een zeurpiet.) Maar ik denk dat het verder gaat dan dat. We moeten het meer zoeken in serendipiteit. "Wat is dat nu weer?" vraagt u zich waarschijnlijk af. Serendipiteit is het verschijnsel van min of meer toevallige ontdekkingen. Het is het vinden van iets onverwachts en bruikbaars terwijl je op zoek bent naar iets totaal anders.

Open mind

Een goed voorbeeld is de ontdekking van penicilline begin vorige eeuw door de Britse onderzoeker Alexander Fleming. Terwijl hij zijn laboratorium opruimde, viel hem op dat zich een schimmel had gehecht op een kweekplaat met een kolonie stafylokokken bacteriën en dat rondom die schimmel een zone lag waarin de bacteriën niet groeiden. Later analyseerde hij de door de schimmel uitgescheiden stof: penicilline. Dat stofje is nu niet meer uit onze gezondheidszorg weg te denken. Toch gaat het niet om louter toeval. Het gaat er ook om een 'open mind' te hebben, breder te kijken dan alleen naar het probleem dat moet worden opgelost. Nieuwsgierigheid, creativiteit, fantasie en intelligentie spelen bij het verschijnsel ook een belangrijke rol. De toekomst zal het leren.

Het vinden van iets onverwachts en bruikbaars terwijl je op zoek bent naar iets totaal anders.

Wat betreft de Pampus denk ik voor nu: met beide benen op de grond blijven staan, de ontwikkelingen in de zeilwereld blijven volgen, alert blijven. En, meten is weten. Dus ik verheug mij nu al op de taartdiagrammen van Ko Otte op de ALV in november, met de demografische ontwikkelingen in onze klasse, de gender verdeling en de groeicijfers.
Maar zover is het nog niet. Eerst gaat er gewoon nog gezeild worden, want daar draait het allemaal om. Dus vergeet deze Bedenkingen weer snel, en geniet van een mooie zomer met spannende wedstrijden in de Pampus. Met de nodige bubbels na afloop aan de bar natuurlijk!

CONTENDER SAILCLOTH®

Fibercon® Polykote

Zeildoek voor high performance racing. Bewezen met meerdere Olympische medailles en wereldtitels. Zo ook in de Pampus Klasse. Polykote is het geselecteerde doek van uw gerenomeerde zeilmaker!

Go the extra mile!

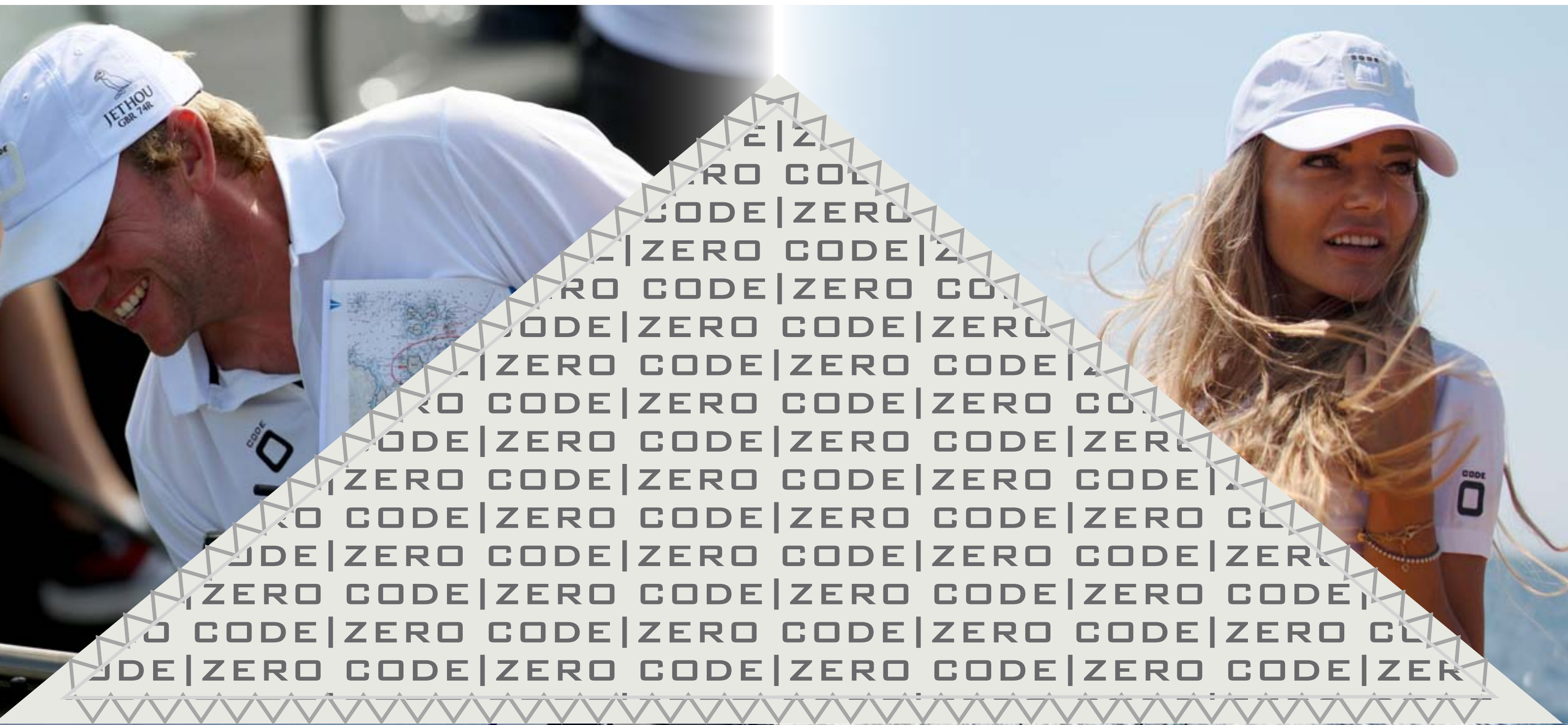

WWW.CODE-ZERO.COM